Uitgegeven No. 92, Waalestraat, Kaapstad elken Maandag en Donnerdag Ochtend, en met de eerstkomende post naar de Buiten Distrikten verzonden.

Termen:—In de Stad per jaar, Rds. 22, per kwartaal Rds. 5 4. In de Buiten-distrikten voor de twee Nommers in derzelver geheel Rds. 28 per jaar, per kwartaal Rds 7, doch waar al de stoffe van de Maandags Courant (in een taal) by wyze van Supplement tot de Donderdags Courant wordt begeerd, Rds. 22 per jaar of Rds. 5 4, per kwartaal

*** Prys 6d. per enkel Nommer.

Published at No. 92, Watesreet, Cape Town, every Monday and Thursday Mornings, and dispatched to the Country Districts by the first ensuing post.

Terms:—In Town, Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds. 5 4.—In the Country, for the two Papers, Rds. 28 per Annum, per Quarter Rds. 7; but where the whole of the matter of Monday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Thursday's Paper, is preferred, Rds. 22 per Annum or Rds 5 4; per Quarter.

*** Single Paper, 6 pence.

De Zuid-Afrikaan.

AGENTEN VOOR DIT BLAD IN DE BUITEN DISTRIKTEN.

De Hr. J. J. L. Hamelberg, Bloemfontein; De Heeren Truter & Kuys, Burgersdorp; De Hr. P. J. Davidtz, Beaufort West; De Hr. Z. J. Muller, Prins Albert; De Hr. L. H. Goldschmidt, Calvinia; De Hr. Hend. Kleyn, Caledon; De Heer S van Ellewee, Clanwilliam; De Hr. D. Vermeulen, Colesberg; De Hr. A Arnholz, Ceres; De Hr. en Mr. De Boer Mazier, Franschhoek; De Hr. J M Johnson, George; De Hr. M Noome, Graaff-Reinet; De Hr. N. Meyer, Ex. Hartenbosch Mosselbaai; De Hr. M W Theunissen, Poesvasvallei; De Hr. D. P. van Huyssteen, Hz., Knysna en Plettenbergsbaai; De Hr. B Wethmar, Malmesbury; de Hr A. Stiemens, Pretoria. De Hr. G W B Wehmeyer, Langekloof; De Hr. A P Haupt, Paarl; De Hr. C Standerwick, Swellendam; De Hr. P Korsten, Stellenbosch; De Hr. E von Ludwig, Tulbagh; De heer A. van Dongen, Richmond; De heer M W Theunissen, Riversdale; De heer G Brehm, Uitenhage; De heer P J Pentz, Wellington; De heer C. Beck, Worcester; De heer G de Kock, Wynberg; De heer von Blanken, Fauresmith; De heer Hugh Tinneny, Hope Town; De heer C Bredell, Winburg; De heer J S de Villiers, Murraysburg; De heer F S Innes Namaqualand: De heer K. de Lint, Piketberg; Heer J Cornelissen, Somerset West. de Hr A F Schubart, Potchefstroom, De heer J A D Desvages, Willowmore, W S van Ryneveld, Kroonstadt.

DEEL XL. DONDERDAG, DEN 17 JUNY, 1869. No 3,484

VERKOOPING

VAN KOSTBARE

VASTE & LOSSE GOEDEREN,

TE STELLENBOSCH,

In de boedel van wylen den WelEd. Heer DANIEL JOHANNES VAN RYNEVELD Civiele Commissaris.

DE Ondergeteekenden in hunne betrekking van Executeuren Testamentair, zullen publiek doen verkoopen op

Woensdag, 23sten Juny, aanst.

TEN 10 URE 'S VOORMIDDAGS,

ZEKER HUIS EN ERF, gelegen in het dorp Stellenbosch, in Ryneveldstraat. Het Huis is van alle gemakken voorzien, en heeft een Stal, Koetshuis, en de noodige Buitengebouwen en Bedienden vertrekken annex, Alsmede, een kleine tuin en goeden watervoorraad,

Losse Goederen,

Bestaande uit de gewone verscheidenheid, Zit- en Slaapkamer Meubelen, Glas- en Aardewerk, Keukengereedschap, fraaye Diné, Dessert en Breakfast Serviesen, een set Couverturen met zilveren rahden, 6 Plettische Schotels, en Lampen, 1000 loot zilver, bestaande uit Lepels, Vorken enz., "King's Pattern."—Een Kapwagen op veeren, zoo goed als nieuw, Chinasche Potten enz., enz.

Aandeelen.

10 *Aandeelen in de Stellenbossche Bank.*

De artikelen kunnen bezigtigd worden op den dag voor de Verkooping tusschen de uren 10 & 12 v.m.

R. J. CROZIER,
MARIA TRUTER, geb. RYNEVELD. } Exec. Test.

Stellenbosch, 8 Juny, 1869.

De Heer J. Wege, Afslager.

N.B.—Het Vastgoed aan het Strand zal op een nader te bepaalen dag worden te Koop aangeboden, en is intusschen te huur.

---

50 FRAAYE SLAGTOSSEN,

EXPRESSELYK voor deze Markt uitgezocht, en door den Heer J. G. KUUN, opgebragt, zullen aan de Klapmuts Statie, op HEDEN, DONDERDAG 17den Juny, publiek worden verkocht.

PORTER, HODGSON & Co.
J. J. HOFMEYR, Afslager.

---

600 Vette Merino en Kaapsche Schapen en Bokken,

OPGEBRAGT door den Heer J. H. BADENHORST, zullen verkocht worden per Publieke Veiling, te Eerste Rivier Statie, op DINGSDAG, den 22sten dezer.

COLLISON, ZONEN, & Co.
De Heer J. J. HOFMEYR, Afslager.

---

75 Extra vette Slagt Ossen.
500 „ „ Kaapsche Schapen,
700 „ „ Merino „
150 „ „ Kapater Bokken.

OP MORGEN, den 18den Juny, aanst., zal opgemeld Vee publiek verkocht worden aan Klapmuts Statie.

D. G. HORAK.

Paarl, 17 Juny, 1869.

DE VILLIERS MARAIS, & Co., Vendu-Adms.

---

400 Extra Vette Kaapsche Schapen, 2 3 en 4 jaren oud,
300 „ „ Merino do. do. do.

OP MAANDAG, den 21sten Juny, aanst., zal opgemeld vee publiek verkocht worden aan Klapmuts Statie.

J. C. W. DE VILLIERS.

Paarl, 15 June, 1869.

DE VILLIERS MARAIS, & Co. Vendu Adms.

---

80 Extra Vette Slagt Ossen,
10 „ „ Slagt Koeyen.

OP WOENSDAG, den 23 Juny aanst., zal opgemeld vee publiek verkocht worden aan Klapmuts Statie.

J. D. MINNAAR, J. P.zn.

Paarl, 15 Juny, 1869.

DE VILLIERS, MARAIS & Co., Vendu-Adms.

---

800 Extra Vette Kaapsche en Merino Schapen
60 Do. do. Kapater Bokken.

OP DINGSDAG, den 22sten Juny (in plaats van den 15den), zal opgemeld Vee worden verkocht te Klapmuts.

W. J. STIGLINGH.

Terzelfder tyd zal de Ondergeteekende doen verkoopen:—

60 Extra Vette en Zware Slagt Ossen.

B. J. DU PLESSIS, C.zn.

---

120 *Extra Vette groote en zware Slagt Ossen*
30 *Do. do. do. Koeyen*
12 *Goede Trek & Rypaarden, van 2 tot 6 Jaren oud, waaronder kar paarden zyn.*

OP DINGSDAG, 22 dezer, zal de ondergeteekende aan Klapmuts Statie publiek doen verkoopen bovengemeld getal Vee, door den ondergeteekende met heel veel zorg opgebragt.

G. J. HAUPT.

Den 1sten Juny 1869.

J. WEGE, Afslager.

Eerste Troep.

80 Extra Vette Slagt en Trek Osen,
600 Hamels.

OP VRYDAG, 25sten dezer, zal de ondergeteekende aan Klapmuts Statie doen verkoopen, bovengemeld getal uitmuntende vette slagt en trek Ossen en Hamels.

J. P. ROUX,

12 Juny, 1869.

J. WEGE, Afslager.

VERKOOPING VAN BUITENGEMEEN KOSTBARE

HUIS EN GRONDEN,

EN

BOUWPERCEELEN,

TE GROENEPUNT,

Op Maandag, 5 July, aanst.,

EN HUISRAAD,

Op Woensdag, den 7 July.

DE Ondergeteekende, voornemens zynde naar het "CONCORDIA" Eigendom te verhuizen, zal per publieke Veiling laten verkoopen op

Maandag, den 5 July aanst.,

Zyne geryfelyk en fraaye gelegen Woning aan Groenepunt, gedurende vele jaren door hem zelve bewoond.

Het ligt op eene ryflyke afstand van de Hoofdweg, naby de vereeniging van den Trekweg te Drie Anker baai, en heeft een fraai uitzigt op de zee, en omliggende land.

Het HUIS is omringd en beschaduwd door eene verscheidenheid Boomen en Planten, van uitgezochte soorten en is van alle gemakken voorzien. De Kamers zyn Luchtig, Groot en Smaakvol.

De Buitengebouwen en vertrekken bieden vele gemakken aan, en bestaan uit Hoenderhok, Stallen enz., enz.

Er is annex het Huis een RESEVOIR, geschikt om 6000 gallons water te bevatten en welke aangewend kan worden ter besproeying van de Bloemen en Groente Tuinen.

Na de Verkooping van dit Eigendom zullen worden opgeveild, de welgelegen en aangrensende

Bouwperceelen, en naderhand het groote Veld,

NABY HET EIGENDOM VAN DEN HEER DE KORTE,

Byzonder geschikt om Cottages op te bouwen, en een fraaye uitzigt op de Zee hebbende.

Eindelyk, de Bouwperceelen gelegen naby de Eigendommen van de Heeren LE SUEUR en POPPE, en op korten afstand van de Groenepuntsche Kerk.

HET HUISRAAD,

Van Europeesch, Kolonial en Indische maaksel, zal worden verkocht

Op Woensdag, den 7den July,

VISITE KAMER:

Zetten van Rozen en Okkernoothout	Cheffonier, met Spiegels, zeer net
Fransche Klok, 14 dagen, waarschynlyk de schoonste en naauwkeurigst tydhoudend in de kolonie	Albaster en Marmer Beeldtjes
	Velvet Pile Tapyten en Matjes
Fraaye Olieverw Schilderyen,	Loo en Kaart Tafels
Piano, Muziekdoos, Guitar, Viool (Cremona), allen beste kwaliteit	Gordynen, Stokken, enz.

EETKAMER:

Mahonyhouten Telescope Eetenstafel	Zilver en Plettywerk
Mahonyhouten Stoelen	Dinér, Thee en Outbyt Servisen
Do. Buffet	Glaswerk } in verscheidenheid, en van de beste
Kagchel Spiegel	Messenwerk } kwaliteit
Kagchel Ornamenten	Een 8-Dagen loopend Klok

ZITKAMER:

Velvet Pile Tapyt	Loo en Kaart Tafels
Kagchel Spiegel	Mahonyhouten Zetten (in damask)
Kagchel Ornamenten	Boekenkasten
Eene verzameling Boeken, door de beste schryvers	Telescopes, Opera Glazen, enz.

SLAAPKAMER:

Mahonyhouten en Yzeren Ledekanten	Mahonyhouten Tafels en Waschtafels met Marmer Bladen
Sofas, Beddens	
2 fraaye Kleederkasten, met spiegelglas Deuren	Tafels, Stoelen, Tapyten, Gordynen, enz., enz.

KEUKEN:

Zweedsche Kombuis, met Koperen Potten en Kastrollen, enz., enz.

MELKKERY:

Glas en Tin Melkpannen, Karnen, Balies, Emmers, enz.

LEVENDE HAVE:

Koeyen en Bul, van Alderney, Brittany, Kerry en Ayrshire Ras, Fancy Pluimvee,
Een Ysland Pony, een Namaqualand do., een Phaeton, Tuigen, Zadels, enz.
VERDER, eene verscheidenheid Planten in Potten, en eene hoeveelheid Fencing Draad,

HENRY HOME LEY.

Marktplein, Juny 14, 1869.

Plannen en Kaarten van bovengenoemde Eigendommen zullen op de Verkooping worden vertoond, en kunnen intusschen worden ingezien te No. 3, Marktplein.

De Eigendommen op het Marktplein, in Kloof- Rheede en St. Jansstraat zyn intusschen uit de hand te Koop. Indien niet verkocht vóór den 5den July, zullen dezelve worden geadverteerd en by publieke veiling worden verkocht op nader te bepalen dag.

HENRY HOME LEY.

UITVERKOOP! UITVERKOOP!!

ONDER INKOOPSPRYS

De welgeassorteerde Winkel Voorraad van den Ondergeteekende.

EEN VROEG BEZOEK WORDT VERZOCHT, EN DIE HET EERST KOMT ZAL VOORDEELIGE KOOPJES KUNNEN MAKEN.

HENRY HOME LEY.

No. 5, Marktplein.

MYBURGH & CO.

LANDEN NU

Ex K. M. Booten "SAXON" & "ASIA,"

GROOTE BYVOEGINGEN TOT HUNNEN VOORRAAD,

FYNE STAPELS EN ANDERE GOEDEREN,

St. George-straat, 15 Juny, 1869.

Berigt aan Diamantvinders.

DE hoogste Prys voor RUWE DIAMANTEN wordt gegeven door

S. LASKER,

Horologemaker en Juwelier in de Adderleystraat,

NO. 12,

HOEK VAN DE HOUTSTRAAT, WAAR DE GROOTE KLOK IN DEN GEVEL STAAT

Tegenover de Koopmansbeurs te Kaapstad.

RUDD, JONES & Co.

LANDEN NU

Ex "Asia" en "Arthur Pardew,"

Enkele en Dubbele Kap Ledekanten
Kinder Wiegjes en Katels
Militaire en Percussie Doppjes
Vertinde en met porcelein uitgelegde Kastrollen
Vertinde Pannen, Roosters
James's Zelfborende Hout Schroeven
Kaapsche Hoefyzers en Spykers
Patente Strykyzers
Patente Maal Assen
Grasshopper en Eleptische Veeren
Verlakte Ossenwagen trekketting, ¼ tot ⅜ duim
Stafford, Spons en Heupbaden
Gegalvaniseerde Baden en Toilet Zetten
Dito Veilemmers en Waterbekers
Terra Cotta Waterkaraffen, Bekers en Kandelaren
Glazen Boterpotten, Eeijerkelkjes, Olie- en Azynbottels, Karaffen, Schotels, Borden, Bakken, Atjarpotten, Suikerpotten, Zoutvaatjes enz. enz.
Platen Blik, IC, IX, IXX, DC, DX, DXX
Gegalvaniseerde Yzeren Emmers
Forsters, Lyndons, en Parkes Diamond Stalen Graven
Forsters Graven en Kinder Graven
Zadels in verscheidenheid
Brieven Lak, goede en gewone kwaliteit
Bottel Lak, Groene, Geele, Zwarte en Roode
Borstelwerk, in Schrob, Schoen, Haar, Kleeder, Pletty en Tafelborstels
Haar, Tapyt, en andere Stoffen
Schilders Stoffertjes, Schrobbo stels, en Rasmgereedschap
Vouw Stoelen, met zottingen latjes
Yzer Vouw Stoelen en Ledekanten
Toilet Spiegels, met Effen, Gewerkte en Marmer bladen
Ewbanks Patente Rose Spykers
Amerikaansche Patente Spykers
Do. Bylen en Hakmessen
Do. Lamp Glazen ⅛ ¼ & 1 duim.

En een algemeen assortement Yzerwaren.

RUDD, JONES & Co.

Houtstraat

Rudd, Jones & Co.

HEBBEN ONTVANGEN

'Ex *Arthur Pardew*,'

Rattenkruid, Duimblaauw, Indigo
Gekookte Lynolie en Gallipoli Olie, in Blikken
Gekrystaliseerde Jujubes, Gember en Roos Lozenjes
Zuur Klontjes, Havermeel, en Cocoa Nibs
Brass's Porter en Bass's Ale
Liebig's Extract van Vleesch
Suiker Zakken, Zout in Pakjes, enz., enz.

St. Georgestraat.

Kantoor van den Baljuw.
10 Juny, 1869.

IN Executie van Gewysde van het Oostelyke Distrikts Hof, zullen de volgende Verkoopingen plaats hebben, namelyk:

Afdeeling Alexandrie.

ROBERT STEWART N.O., vs. TINDALL THOMAS WALTON en AUGUSTUS REED WALTON.

Op Maandag, den 21sten Juny, 1869, 's morgens om 10 ure, op "Twee Vleys," van omtrent 200 stuks Aanteelvee of meer of minder, bestaande uit Bullen, Koeyen, Ossen, Kalveren, enz.

PERCY VIGORS, Baljuw.

MALMESBURY LANDBOUW

EN HANDELS BANK.

BERIGT AAN DEELHEBBERS.

OVEREENKOMSTIG de 24ste, 26ste en 46ste Secties van de Akte van Overeenkomst, wordt by deze kennis gegeven, dat de Jaarlyksche Algemeene Vergadering in de Bank Gebouwen zal gehouden worden

OP DONDERDAG

DEN 15DEN JULY, 1869,

Ten 10 ure 's Morgens,

Ten einde aan Deelhebbers voorteleggen eene opgaaf van de aangelegenheden der Bank, en het Verslag der Directeuren; het bedrag van het Dividend te verklaren, en drie Directeuren te verkiezen in plaats van de Heeren JACOB MULLER, D. J. ACKERMAN, die by beurtwisseling aftreden, volgens 24ste Sectie der Acte van overeenkomst maar weder verkiesbaar zyn; en den heer J. G. DE CROESER, die overleden is.

Ten einde Directeuren te kiezen om de vacaturen aan te vullen, ontstaande uit gemeld aftreding, zullen de namen der Kandidaten op de Byeenkomst te worden voorgesteld, aan de Directeuren in geschrifte moeten worden medegedeeld door twee Deelhebbers, bevoegd om te stemmen, op of voor den 16 dezer, ten 10 ure 's morgens.

Geene Aandeelen in bovengemelden Bank zullen overgeschreven worden van den 20sten dezer tot den 16 July 1869.

Van en na den 1sten July zullen Alphabetische lysten van Aandeelhebbers met het getal Aandeelen en Stemmen verkrygbaar zyn aan het Kantoor van de Bank, en dat van de "De Zuid-Afrikaan," Walestraat Kaapstad.

Op last van Directeuren,
J. W. MOORREES, Kassier.

Malmesbury Landbouw en Handels Bank, 1sten Juny, 1869.

ONDERLINGE

Maatschappy van Levensverzekering

VAN

DE KAAP DE GOEDE HOOP.

(MUTUAL.)

BERIGT AAN LEDEN

HIERBY wordt kennis gegeven, ingevolge Art. 16 en 35 van de Akte van Overeenkomst dezer Maatschappy, dat de Vier-en-twintigste Jaarlyksche Algemeene Byeenkomst zal worden gehouden op

Maandag, 5 July aanst.,

TEN 12 URE,

in de Zaal van het Gebouw der Maatschappy, in de Darling-straat, voor het ontvangen van de Rekening en het Verslag van den Staat der zaken en verrigtingen van de Maatschappy, opgemaakt tot den 31sten Mei, 1869; voor het verkiezen van drie Direkteuren in de plaats van hen die aftreden; voor het benoemen van twee Auditeuren en voor het afdoen van algemeene aangelegenheden.

De aftredende Direkteuren zyn de Heeren CHARLES BELL, EDWARD HULL en GERHARD MYBURGH, die volgens Artikel 16 der Akte van Overeenkomst dezer Maatschappy behoorlyk zyn genomineerd voor herkiesing.

Op last van Direkteuren,
J. C. GIE, Jr., Secretaris.

Kaapstad, 5 Juny, 1869.

Executeurs Kamer.

VERKOOPING VAN

KOSTBAAR VAST EN LOSGOED.

In den Boedel van wylen den Wel-Ed. Heer HANS HENDRIK WICHT, van Groot Drakenstein.

ZAL worden verkocht in de maand SEPTEMBER (op nader te bepalen dag) Die fraaye en welbekende Plaats, genaamd "DE GOEDE HOOP," gelegen te Groot Drakenstein, tezamen met verscheidene andere stukken gronds, met Gebouwen daarop, gelegen in de afdeeling Groot Drakenstein.

De Plaats is goed bebouwd, en de Gebouwen zyn in goeden staat van reparatie.

Alsmede, HUISMEUBELEN, enz., enz.

Verder Byzonderheden in nadere Advertenties.

Wid. H. H. WICHT, geb. DE VILLIERS,
F. J. BROERS, } Executeuren Test.
Sec. Executeurs Kamer.

Kaapstad, 16 Juny, 1869.

Publieke Verkooping.

In den Boedel van wylen den Heer JACOBUS EVERHARDUS SMITH, en nagelatene echtgenoote.

OP DONDERDAG,

Den 8sten July, aanst.,

ZULLEN ter Plaatse "DE KOPJES," naby de 24 Rivieren, publiek worden verkocht:

De bovengenoemde Plaats "DE KOPJES," met de daarop staande Gebouwen, groot circa 2000 Morgen, byzonder geschikt zoowel voor zaai als weiland, goed voorzien van Water in Standhoudende Fonteinen en dammen.

De Gebouwen zyn geryflyk ingerigt en in goede order.

LOSSE GOEDEREN,

1 Kapkar, 2 goede Karpaarden, (Ruins.) 1 paar extra Tuigen en een party goed en gewoon Huisraad.

De Wed. C. M. SMITH, Exe. Test.

Malmesbury, 14 Juny 1869.

☞ Te gelyker tyd en plaats zullen mede worden verkocht, 20 extra goed gedresseerde Trekossen.

A. H. MOORREES, Afslager.

---

20 Merries in uitmuntende conditie, 6 Ry- en Trek-Paarden.

OP AANSTAANDEN DINGSDAG, den 22sten dezer, zal opgemeld getal Paarden, publiek worden verkocht te Klapmuts Statie.

DE VILLIERS, MARAIS & Co.
Vendu Adms.

Paarl, 16 Juny, 1869.

Goedkoop Vleesch!!

OP ZATURDAG AANST., den 19 dezer, zal de ondergeteekende een SLAGERSWINKEL, openen in Stall No. 14, Nieuwemarkt, alwaar hy te Koop zal aanbieden.

VET VLEESCH, tegen 2½d. en 3d. per lb. en Rundvleesch, tegen 2½d., 3d. en 4d. per lb.

J. P. ROUX, P.zn.

WESTELYKE

PROVINCIE BANK.

Jaarlyksche Algemeene Vergadering.

WORDT by deze kennis gegeven, dat de Jaarlyksche Algemeene Vergadering van Deelhebbers gehouden zal worden in de Bankgebouwen, op

Donderdag, den 15 July, 1869,

S' MORGENS TEN 10 URE,

om van Direkteuren te ontvangen Rapport en Staat van de Aangelegenheden der Bank voor het jaar eindigende 30 Juny, 1869; het bedrag van Dividend te verklaren en drie Direkteuren te kiezen in plaats van de WelEd. Heeren J. R. ZEEDERBERG, MD., I. J. PROCTOR, M.P., en J SMUTS M.D., die aftreden, een van welke echter herkiesbaar is. En eindelyk, ingevolge Artikel 47 van de Akte van Overeenkomst te besluiten over de voortduring der Bank.

Op last van Direkteuren,
B. P. DU PLESSIS, Kassier.

W. P. Bank, Paarl,
4 Juny, 1869.

AFDEELINGSRAAD, MALMESBURY.

MAMRE TOL.

DE Pacht der Inkomsten van bovengemelde Tol voor een jaar, beginnende op den 1sten July aanst., zal per Publieke veiling worden verkocht in front van de Publieke Kantoren Malmesbury, op ZATURDAG den 19den dezer.

Op last van den Raad,
GEO. G. RAINIER, Sec.

Kantoor van den Afdeelingsraad,
Malmesbury, 3 Juny, 1869.

Wood's Maai-Machines.

DE HEEREN BARRY & NEVEN verwachten binnen kort te Koop te zullen hebben, eenige van bovengemelde kostbare MAAI MACHINES (voor Twee Paarden), met zydelings zelf-afleverenden Toestel, die onlangs zoo goed gekeurd werden by den Heer VAN RENEN en te D'Urban. Deze Machines zyn by uitstek geschikt voor Koloniaal gebruik.—Vroege aanvraag wordt aanbevolen.

Gedrost.

MYN Apprentice WILLIAM MILLER, 10 jaren oud, gekleed in een witten Broek, bruin geplapt Bovenbaatje, en zwarte Hoed; Hy wordt verondersteld zich thans in de stad te bevinden. De genen die hem na deze kennisgeving en dienst nemen zullen en regten worden betrokken.

J. v R. VAN NIEKERK.

Johannesfontein,
14 Juny, 1869.

BY den ondergeteekende is komen aanloopen eene zwarte Koe, ongemerkt. De eigenaar kan de zelve terug krygen, mits betalende de kosten dezer Advertentie.

J. v R. VAN NIEKERK.

Johannesfontein,
14 Juny, 1869.

Kaapstad & Wellington Spoorweg.

TYDTAFEL.

Van en na den 1sten Dec. 1867, en tot nadere Kennisgeving.

	Passagiers en Goederen. 1	dito en dito Goederen 2
HEEN.		
Vertrek van Kaapstad,...	7·16	3·40
„ Zoutrivier,...	7·25	3·50
„ D'Urban Weg	7·53	4·20
„ Kuils Rivier*	*8·3	4·30
„ Eersterivier...	8·21	4·52
„ Stellenbosch...	8·51	5·23
„ Klapmuts ...	9·23	5·57
„ de Paarl	9·46	6·20
„ Lady Grey Brug	9·54	6·28
Aankomst te Wellington...	10·13	6·47
TERUG.		
Vertrek van Wellington ...	6·30	3·0
Lady Grey Brug	6·48	3·18
„ de Paarl ...	6·58	3·28
„ Klapmuts ...	7·21	3·51
„ Stellenbosch...	7·55	4·25
„ Eersterivier...	8·26	4·56
„ Kuils Rivier*	*8·41	5·11
„ D'Urban Weg	8·54	5·24
„ Zoutrivier	9·18	5·50
Aankomst te Kaapstad ...	9·26	6·0

JAMES DELL,
Agerende Treinbestierder.

* Deze Treinen houden stil aan Kuils Rivier op Maandag en Zaturdag, wanneer er Passagiers zyn om op of af te klimmen.

MAANSVERANDERINGEN.

Juny 17 Eerste Kwartier, 3u. 29m. voormiddags
24 Volle Maan, 2u. 53m. namiddags
July 2 Laatste Kwartier, 2u. 0m. voormiddags
9 Nieuwe Maan, 2u. 52m. namiddags.

ZONS OPGANG.

Juny 17, 7u. 5m.—18, 7u. 5m.—19, 7u. 5m.—20, 7u. 6m.—21, 7u. 6m.

ZONS ONDERGANG.

Juny 17, 4u. 56m.—18, 4u. 56m.—19, 4u. 57m—20, 4u. 57m.—21, 4u. 57m.

HOOGWATER.

's Morgens.—Juny 17, 8u. 47m.—16, 10u. 14m.—19, 11u. 29m.—20, 0u. 1m.—21, 0u. 5m.
's Namiddags.—Juny 17, 9u. 32m.—18, 11u. 56m. 14, —u. —m.—20, 0u. 26m.—21, 1u. 12m.

LAAGWATER.

's Morgens.—Juny 17, 2u. 25m.—18, 3u. 53m.—19, 5u. 18m.—20, 6u. 14m.—21, 7u. 1m —
's Namiddags.—Juny 17, 3u. 10m.—18, 4u. 45m.—19, 5u 45m.—20, 6u. 38m.—21, 7u. 23m.

DE

Zuid-Afrikaan

Kaapstad, den 17 Juny, 1869.

HET LAATSTE NIEUWS VAN EUROPA.

NADAT wy in onze laatste uitgave een kort overzigt hebben gegeven van het nieuws dat door de laatste maalboot werd aangebragt, hetwelk zonder twyfel schrikwekkend genoeg was, zullen wy thans een onderwerp gaan behandelen, dat te eeniger tyd zich in de meest schrikbarende gestalte zal kunnen vertoonen. Zoo als het zich thans in deszelfs wording voorloet, is het leelyk genoeg om te aanschouwen, maar wat deszelfs verdere ontwikkeling zal zyn, dit zal nog in de toekomst te bezien staan. Van onzen kant zoude het even onbeschaamd als vermetel zyn, om te trachten, ons met bespiegelingen over deze soort zaken in te laten, en om de toekomstige geschiedenis der wereld te voorspellen uit de teekenen der tegenwoordige tyden. Wy zullen ons derhalve aan zoo iets niet wagen, maar de aandacht onzer lezers eenvoudig vestigen op den tegenwoordigen onordelyken toestand waarin Engeland verkeert, het land, waarmede wy thans individueel het naauwst verwant zyn. In Ierland heerscht de grootste ontevredenheid, en de bevolking van dat land is gereed, om op het eerste teeken in eene oproerige beweging los te barsten, zoodra zy ziet dat zy er iets mede kan winnen, maar tegelykertyd staan het Noorden en het Zuiden van Ierland elkaar zoo lynregt tegenover, zoowel in staatkundige als godsdienstige zaken, dat elke uitbarsting van de zyde van Ierland de Britsche Regering geen schrik behoeft in te boezemen. Een opstand in Ierland zoude met gemak en met den grootsten spoed kunnen worden onderdrukt, zoo dezelve slechts eens het karakter van een georganiseerden opstand aannam; de tegenwoordige moeyelykheid is, dat in de buitendistrikten van dag tot dag misdryven worden gepleegd, waarmede de policie zich slechts bemoeyen kan, en welke dienten gevolge niet onder het beheer der Regering vallen. Met de beste voornemens ter wereld is het tegenwoordige Ministerie te werk gegaan, en waarschynlyk zal het dan laatsten schandvlek uitwisschen waardoor de Saksische Regering zich met betrekking tot Ierland kenmerkte. Toch zyn de oogmerken der tegenwoordige Regering verkeerd voorgesteld en het graauw, en wel het uitvaagsel van het graauw, wordt aangehitst tot de onzinnigste daden, en aangespoord om de ontzettendste misdryven te plegen, welke ooit het menschdom hebben geschandvlekt. Doch men zoude deze pogingen slechts belagchelyk kunnen noemen, wanneer men in aanmerking neemt hoe gemakkelyk dezelve bedwongen kunnen worden, zoo men niet had gewag te maken van handelingen, als die waaraan zich te Cork die razende O'Sullivan, de Mayor der stad, schuldig maakte, die den schurk O'Farrell aan zyne landgenooten als een voorwerp van bewondering voorstelde, en wiens gedrag door zyne landgenooten als navolgenswaardig moest worden beschouwd, en dat op een tyd toen een prins uit den bloede voornemens was een bezoek te brengen aan het zuiden van Ierland. Zou men zich iets meer oproerigs, meer verraderlyks, meer veroordeelenswaardigs kunnen denken? En toch heeft de schurk zyne verdedigers! Zou iemand het kunnen gelooven?

Wanneer wy van Ierland op Amerika overgaan, vinden wy Jonathan zoo woedend, als het maar met mogelykheid zyn kan. De redevoering van den heer Sumner is een der merkwaardigste staaltjes van koelbloedige onbeschaamdheid, die ooit een raadslid heeft uitgesproken, sedert de schepping der wereld. Hy is zonder twyfel een welsprekend man, een goed staatsman, en een doodvyand van de Engelsche natie, maar zyne inzigten zyn bekrompen, zyne redeneringen bouden geen steek, en hy schynt alleenlyk jagt te maken op de toejuichingen van hen, over wier teekenen van goedkeuring hy zich behoort te schamen. Het is bepaald onbegrypelyk, hoe een man van zyne positie, als staatsman, zich kan hebben schuldig gemaakt aan het opsommen van zulke ongerymdheden, als welke hem worden toegeschreven. Verbeeldt hy zich voor één oogenblik, dat Engeland met zyne gevoelens zal instemmen en zich zal vernederen, door dezelve tot de zyne te maken? Indien hy dit gelooft, heeft hy buiten den waard gerekend. Amerikaansche ... zal Engeland niet veel schrik aanjagen, hoe ook de algemeene vrede daardoor moge verstoord worden. Wat de Alabamavorderingen betreft, Engeland heeft al te veel toegegeven, en omdat het zulks deed, begon Amerika hoe langer hoe meer te eischen, en daarvan was het gevolg, dat eene nietige zaak, waartoe meer by toeval, dan met opzet, aanleiding was gegeven door de Britsche Regering, zoo zeer werd vergroot, dat tengevolge daarvan de alleronbillykste, alleronregtvaardigste en allerongerymdste eischen werden gesteld, waarmede de eene Regering ooit de andere heeft durven beleedigen. Wy gelooven natuurlyk niet, dat de Amerikanen hunne vordering van vier of vyf honderd millioen pond zullen doorzetten. Deze eisch is zoo monsterachtig, dat men, tenzy daardoor eene oorlogsverklaring wordt bedoeld, denzelve eenvoudig als ongerymd en belagchelyk moet beschouwen. Indien zy oorlog willen hebben, dan gelooven wy, dat Engeland tot het uiterste bereid is, doch indien Jonathan slechts het geld wil hebben, dan zal hy er voorzeker kaal van afkomen. Zonder twyfel is het Amerikaansche volk magtig, maar wanneer het zulke ongerymde vorderingen, als welke het tegen Engeland inbrengt, met betrekking tot de Alabamakwestie, durft doorzetten, dan zouden aan zulk eene handelwyze misschien de ernstigste en noodlottigste gevolgen verbonden kunnen zyn. Wy kunnen niet gelooven, dat Amerika het meent. Het bezit alleenlyk te veel levenslust, het wil, zonder twyfel, de Britten, die de wereld hebben vermeesterd, op een gosijen dag onder den duim krygen. Maar wy gelooven niet, dat de tyd daarvoor alreede gekomen is, en derhalve hopen wy dat Sumner's bluffery alleenlyk het gevolg eener slechte spysvertering was, waardoor eerder sympathie voor den redenaar werd verwekt, dan ontsteltenis voor de volkeren van Europa.

Spanje zit leelyk in de knoei. Het wil een koning hebben en kan er geen krygen. Het is ook waarlyk geen baantje, om er erg happig op te zyn. Het is geene ligte zaak, om een kroon te dragen, onder eenige omstandigheden, maar wy gelooven, dat hy, die de regering van Spanje zou willen aanvaarden onder de tegenwoordige omstandigheden, zich een ondragelyken last op de schouders zoude halen.

De berigten met betrekking tot de kolonie zyn alles behalve verblydend. De wolpryzen zyn weder gedaald op de markt, en er bestaat weinig hoop, dat zy weder zullen ryzen. De aanvoer schynt grooter te zyn, dan de vraag, welke door de fabrikanten wordt gedaan, en eene daling van ½d. tot een penny per pond, betwelk geene onbelangryke vermindering is in de waarde van ons stapelartikel—zal ernstig gevoeld worden door hen, die hun geld in de produktie van dat artikel belegd hebben. Wy schryven onder korrektie, maar wy gelooven, dat de daling van een penny per pond een verlies van vele duizende ponden zal berokkenen aan onze uitvoerders van wol, en ten slotte, natuurlyk aan de kolonie over het algemeen. Zonder dat wy eenigzins met verachting van de voornaamste nyverheid onzer kolonie zouden willen spreken, zyn wy toch van gevoelen, dat, zoo als de zaken thans staan, het tyd is, om naar andere artikelen voor uitvoer om te zien dan wol en wyn. Onze wyn blykt voor de Engelsche markt onherstelbaar verloren te zyn, en onze wol schynt denzelfden weg op te gaan, en derhalve moeten wy naar andere produkten van nyverheid uitzien, indien wy nog eenigen voorspoed wenschen te genieten.

NIEUWE INSOLVENTIE.—H. C. de Jongh, wynkooper te Kaapstad; schulden, £4,739 5s. 6d.; te kort, £354 13s. 6d.

BYEENKOMSTEN.—Op 's meesters kantoor: boedels van Henry Hough Pritchard, eerste en tweede, 23 en 30 Juny; Hendrik Christiaan de Jongh, eerste en tweede, 40 Juny en 7 July. Op het magistraats kantoor, Namaqualand, boedel van Johannes Petrus Mostert, eerste en laatste, 30 Juny.—Op dito, Swellendam, boedels van Carolus Timie en Willem J. J. van Zyl, derde, 23 July. Op dito, Fraserburg, boedel van Jacob Casper Kruger, eerste en tweede, 28 Juny en 5 July.—Op dito, Graaff Reinet, boedel van Andries Jacobus Burger, Bz., eerste en tweede, 29 Juny en July.

INTESTATO BOEDELS.—Byeenkomsten van de naaste bloedverwanten en crediteuren zullen worden gehouden in de boedels van Edward Duncan Cameron, en nagelaten echtgenoot, op het magistraats kantoor, George, 5 July.—Mary Ann Burton, en nagelaten echtgenoot, Robert Pimchin, op dito, Port Elizabeth, 28 July.—Zacharia Margaretha Brummer en vooroverleden echtgenoot Johannes Phillippus Olivier, op dito, Graaff-Reinet, 27 July.

SCHUTVERKOOPING.—Op den 29sten July, aanst., door schutmeester J. McGregor, te Zoutrivier, van een Vospaard, omtrent 8 jaren oud, linker voorpoot wit, kol voor den kop; een lichtbruine Muilezel, lam aan den regterachterpoot; en een gryze Ezel, gemerkt linker oor halvemaan.

DE MAAL.—De maal voor Engeland per paket *Cambrian*, zal alhier aan het postkantoor op Zaturdag, den 19 Juny, te 1 ure n.m., gesloten worden.

PRESIDENT BRAND, die thans elk oogenblik kan worden verwacht, was, naar het schynt, gisteren avond nog niet te Wellington aangekomen. ZHEd. zal door eene eerewacht aan het Spoorwegstation alhier worden ontvangen, en de Vrywillige Artillerie zal op bevel van Z. E. den Gouverneur, by ZHEd's. aankomst, op de Parade saluutschoten afvuren.

WOODS MAAI MACHINES.—Onze landbouwers zullen met blydschap uit de advertentie zien, dat de Heeren Barry en Neven binnen kort eenige van Wood's Maai Machines verwachten, welker waarde reeds genoegzaam door de drukpers is bekend gesteld en ook gebleken is by herhaalde proefneming. De machines zyn ligt en gemakkelyk en kunnen door een man met twee paarden worden gehanteerd. De firma heeft reeds vier dezer machines in bezit, maar deze zyn reeds genomen door boeren, die lang daarnaar hebben gevraagd.

DE "PAUL JOHAN."—Deze Hollandsche bark is door den kapitein gecondemneerd ten voordeele van alle belanghebbenden, en zal binnen kort worden verkocht. Het gedeelte der lading van het schip, dat onbeschadigd is, zal met andere schepen worden verder verzonden.

HAVENCOMMISSIE.—De gewone vergadering van deze commissie werd Dingsdag gehouden. De Resident Ingenieur der Havenwerken rapporteerde, dat hy eene mededeeling uit Engeland had ontvangen, dat de Admiraliteit nog het verstrekken eener toelage tot de uitgraving van het dok in overweging had, en dat het tegenwoordige voornemen was, om de som van £30,000 te geven, in drie jaarlyksche paaijementen van £10,000 elk, maar dat de Admiraliteit, alvorens zy tot eenig bepaald besluit kon komen, wenschte te vernemen, of zy een stuk land, grenzende aan de dokken, kon ten geschenke krygen, om daarop pakhuizen en een marinewerf op te rigten. De ingenieur had een plan gezonden, waarop een stuk land naby het dok werd getoond, dat aan het doel zou beantwoorden, en dacht dat het weinig moeite sou kosten, om het van de Municipaliteit te verkrygen. De Ingenieur was van meening, dat de dokken in zeer korten tyd voor het verkeer gereed zouden zyn, maar dat het geheel der werken niet voltooid zoude zyn voor ten minste achttien maanden. Na afloop der overige bezigheden, die van niet veel belang waren, verdaagde de vergadering en de leden begaven zich naar den Zeebreker, om de werken te inspekteren.

POLICIEHOF, ZATURDAG, 12 JUNY.—Daniel Maney, een korporaal van het 99ste regiment, stond beschuldigd, een zekere Mecta te hebben aangerand in de St. Georgestraat. Gevangene zeide dat het hem zeer speet, doch moest desniettegenstaande eene week zitten, waarvan vyf dagen met schrale kost. —Dinah Daniels had dronken in de Burgstraat gelegen en kreeg "vyf of vier."—Adam had 1s. 6d. en zekere kleedingstukken gestolen, behoorende aan Mary Ann Spring, en moest veertien dagen op zyn eentje brommen, waarvan negen met schrale kost. Henry Jacobs en Hendrik, die beschuldigd stonden in het huis van den heer Roodt in de Waterkantstraat te zyn binnengekomen en 1s. 3d. benevens eenige bottels bier daaruit te hebben ontvreemd, werden aangehouden tot Maandag.—Elizabeth Caroline Smith was weggeloopen uit de dienst van Sergeant Parker van het 99ste regiment, en had eenige kleedingstukken medegenomen, en kreeg veertien dagen eenzame opsluiting, waarvan negen met schrale kost.—Robert Bartlett, die aan Papendorp zyn nachtverblyf in een der spoorwegrytuigen had opgeslagen, moest 5s. betalen of drie dagen brommen.—Thomas Turner en James McLean stonden beschuldigd, de eerste van den diefstal, en de tweede van het helen van een broek, behoorende aan een der lieden van het Zeemanshuis, en kregen ieder veertien dagen eenzame opsluiting.—Robert Clement moest voorkomen wegens het plegen eener aanranding op zyne vrouw; daar beklaagde zyne verschyning niet maakte, werd een bevel tot zyne inhechtenisname uitgevaardigd.—George moest 10s. betalen of een week zitten wegens het plegen eener aanranding op Manus Manifeldt.—George Schoonraad werd weder opgebragt op de beschuldiging van verkrachting. De getuigenis was tot nog toe ten gunste van gevangene geweest, daar er geen bewys was geleverd, dat hy geweld had gebruikt. De klageres had zich ook in vele opzigten tegengesproken. Gevangene, die reeds onder een borgtogt van £10 uit was geweest, werd thans op vrye voeten gesteld, na borg gegeven te hebben voor zyne wederverschyning, zoo hy binnen zes maanden weder werd opgeroepen.

MAANDAG, 14 JUNY.—Dinah Mozes had in de Franciesstraat een kwaden hond laten losloopen, die den heer Duncan had aangevallen en zyne broek had gescheurd. Daar beklaagde beloofde, den hond te zullen dooden, werd de zaak van de hand gewezen. Eenige overtreders der cab-ordonnantie hadden de gewone boete te betalen.—Johan George Stadler werd beschuldigd zich meer water te hebben toegeëigend, dan waarop hy als huishouder regt had. Er was evenwel geen bewys, dat beklaagde zulks met opzet had gedaan, en de zaak werd derhalve van de hand gewezen.—Rachel Alexander had hoenders laten loopen in de Sir Lowrystraat en moest 2s. 6d. betalen, of drie dagen zitten.—Maria de Wet had zich aan hetzelfde vergryp schuldig gemaakt in de Nieuwestraat en kreeg de elfde straf.—Charles Perry en William Austin hadden des nachts dronken op straat gelegen en de eerste, die voor de eerste maal voorkwam, werd met eene waarschuwing ontslagen, terwyl de laatste, die een oude bekende was, 10s. moest betalen of eene week brommen.—Henry Jacobs en James kregen ieder tien dagen eenzame opsluiting, waarvan vyf dagen op schrale kost, wegens den diefstal van 1s. 3d. en eene hoeveelheid bier uit het huis van den heer Roodt.

BRAND AAN DE TSITZIKAMMA.—Een correspondent van de *Uitenhage Times* schryft als volgt:— "Voor omtrent drie weken werden dikke rookwolken gezien in de rigting van Clarkson, en zy, die er de praktische ondervinding van hadden, daar zy door den laatsten brand hun alles hadden verloren, verklaarden, dat er huizen in brand moesten staan. Op den 23sten ll. kwam een bode alhier aan, die den waarnemenden magistraat meldde, dat de huizen van de heeren Du Preez en Van Rooijen, gelegen op de plaats Geelhoutboom, Tsitzikamma, geheel door vuur waren vernield, en dat men vooronderstelde, dat dezelve in brand waren gestoken. Een Hollander, Visser genaamd, die een schoolmeester van ambacht is, is in hechtenis genomen, en ter teregtzitting verwezen, op eene beschuldiging van brandstichting.

AARDBEVING TE GRAAFF-REINET.—Ll. Dingsdag avond, omstreeks elf ure, voelden vele menschen alhier een schok, welken zy, na eenig nadenken, voor eene aardbeving hielden. Een onzer ingezetenen, wonende in de Kerkstraat, dacht in het eerst dat iemand op zyn zolder was, die geen regt had, om op zulk een tyd aldaar te zyn. Eene andere ingezetene, wonende in dezelfde straat, hoorde de deuren en vensters zulk een geraas maken, terwyl er geen wind was, dat zy dacht, dat iemand bezig was inbraak te plegen. Iemand, die in de Somersetstraat woont, ging naar boven en vond zyne vrouw in groote ontsteltenis, daar zy zich verzekerd hield, dat er eene aardbeving had plaats gehad. Vele anderen waren van hetzelfde gevoelen.—*G. R. Advertiser.*

DE "*COLESBERG HERALD*" voegt er het volgende by:—Heden morgen ontvingen wy den volgenden brief van Richmond:—"Ll. Dingsdag avond, omstreeks elf ure, werd alhier door velen een schok eener aardbeving gevoeld. Gedurende verscheidene sekonden werd een geraas gehoord, alsof zware wagens over een harden weg gingen. De deuren en vensters rammelden, en van den binnenkant van eenige rieten daken vielen stukken klei naar beneden. De schoorsteen van den heer Howes, den banketbakker, viel in. Men heeft hier te voren schokken van aardbevingen gevoel, maar volgens de verzekering van allen nooit zoo sterk als deze was."

MOORD.—Een Graaff-Reinetsch blad meldt het volgende:—"De Klerk van het Vredegeregt en de Distriktsgeneesheer keerden Zondag van de Ruggens terug, werwaarts zy ll. Donderdag waren gegaan, op informatie van veldkornet Parkes, dat een moord, of ten minste eene daad daarop gelykende, was gepleegd in de nabyheid. Voor meer dan eene maand keerde, naar het blykt, een zekere Cobus Stuart (een bediende van den heer Parkes) des avonds naar zyn hut terug met een paar ernstige wonden aan zyn hoofd, en met bloed bedekt. Hy zeide zyn vrouw, wie hem geslagen had en bleef eenige dagen te bed liggen. Naderhand werd hy beter en ging weder uit, om de schapen te hoeden, maar omtrent veertien dagen daarna werd hy ziek en stierf. By de lykschouwing bleek, dat zyn dood het gevolg was van abcessen in het hoofd en onder de halsspieren, waar hy de slagen had ontvangen en een wond aan den schedel. De vooronderstelde moordenaars zyn reeds gevat en in den tronk."

DIEFSTAL DOOR EEN BOSCHJESMAN.—Zondag ll keerde de veewachter te Quagga's gat van het veld terug en berigtte dat eenige Boschjesmans eene koe hadden geslagt. De heer Henry Davis, die op de plaats woont, zond onmiddellyk eenige Kaffers uit, om de Boschjesmans te pakken en het vleesch, dat zy over hadden, terug te nemen, en, zoo mogelyk uit te vinden, aan wien de geslagte koe behoorde. De Kaffers ontdekten een der dieven en zetten hem achterna. De Boschjesmans liepen naar den berg en werden op de hielen achtervolgd door een der Kaffers, die sneller ter been was, dan de anderen. Na den snellen loop, en toen de Kaffer bevond, dat hy den dief niet kon inhalen, wierp hy een steen naar den Boschjesman, waardoor hy op den grond teregt kwam; maar, voordat hy hem kon pakken, was de kerel weder op de been en weg. Voor de tweede maal velde de Kaffer hem met een steen ter neder, maar, even als de eerste maal, was de Boschjesman weder weg, voordat hy hem kon bereiken. Eindelyk, nadat beiden tamelyk vermoeid waren geraakt, werd de Boschjesman gepakt, en hy zeide, dat hy zich wilde overgeven, indien de Kaffer in staat was, hem te houden. Daar de Kaffer ongewapend was en zag, dat de Boschjesman een assegaai in de hand had, achtte hy het beter zich uit de voeten te maken. Het geslagte beest was eene fraaije roode vaars van omtrent 2 jaren. Het vleesch, de koppen en vellen van pas gedoode schapen werden in de nabyheid gevonden, waaruit blykt, dat de dieven op uitgebreide schaal aan het slagten zyn geweest.—*Colesberg Herald.*

ONGEVAL.—Ll. Zaturdag wisten twee kleine gekleurde jongens op de eene of andere wyze eene hoeveelheid buskruid in hun bezit te krygen, ten bedrage van omtrent twee pond. Zy begaven zich naar het kopje achter het hotel van den heer Knight, en begonnen met het kruid te spelen, en vuurwerk te maken. Terwyl zy evenwel hiermede bezig waren, vloog een vonk in den hoop kruid, zoodat dezelve ontplofte. De arme jongens kregen ernstige brandwonden aan het gezigt en het lyf, daar hunne kleederen vuur vatten. Gelukkig hoorden verscheidene menschen de ontploffing en toen zy uitkeken, waar het geluid van daan kwam, zagen zy de beide jongens in wilde vaart het kopje af de straat in loopen, terwyl hunne kleederen in lichtelaaye vlam stonden. Onmiddellyk werd hun hulp verleend. Zy verkeeren thans in zeer gevaarlyken toestand. Men heeft alles in het werk gesteld, om te weten te komen van wien zy het buskruid hebben gekregen, maar de jongens willen het niet zeggen.—*Ibid.*

QUEEN'S TOWN.—Op zekeren avond in de afgeloopene week, geraakte eene hut, op de plaats van den heer Jacobus de Wit, in brand, en een klein kind, benevens drie of vier honden, stierven den vuurdood, alvorens zy konden worden gered.—Ll. Maandag avond kwamen eenige dieven het hotel van den heer Duncan binnen en plunderden eenige der slaapkamers, zonder ontdekt te worden; zy namen de meeste beddelakens en wat verder onder hun bereik kwam, mede, waaronder een zwarten jas. Tot nog toe zyn de daders niet uitgevonden.—Een ander gezelschap is pas van eene jagt op den Katberg teruggekeerd. De jagers waren zoo gelukkig geweest van honderd en twee stuks patryzen en een bok te schieten. Men zegt, dat de bergen en dalen van de Katberg reeks krioelen van deze vogels.—De post van verleden Zaturdag, die om acht ure des morgens moest inkomen, arriveerde pas na 12 ure, ten gevolge van ongevallen onder weg. De kar was, naar het blykt, te zwaar geladen, daar zich, behalve de brievenzakken en den koetsier, vyf passagiers daarop bevonden. Ook waren de veêren niet in al te beste orde, zoodat, toen de kar omtrent vyf mylen van Grahamsstad af was, men niet in staat was, om verder te gaan, en een andere kar moest ontbieden. Tot aan Breakfastvlei ging alles tamelyk wel, maar toen men den Keiskammahoevel naderde, moesten de passagiers weder afstappen, daar blykbaar iets gebroken was. Toen de kar zooveel ligter was geworden, was men echter van gevoelen, dat zulks niet het geval was, daar het rad behoorlyk ronddraaide, maar voordat men veel verder was gekomen, brak de heele boel, en de passagiers moesten zoo goed mogelyk zien, hoe zy naar huis kwamen. Eenige bedienden zich van eene muilezelskar, die van Keiskamma terugkeerde, en anderen kwamen Maandag morgen te voet alhier aan. Gelukkig heeft er geen ongeval plaats gehad.—*Free Press.*

SCHIPBREUKELINGEN.—Woensdag kwamen drie Portugeesche matrozen alhier (Aliwal Noord) aan, die op weg waren van Natal naar Port Elizabeth. Zy zeiden, dat zy behoord hadden tot de bemanning van eene Portugeesche brik, welke op de kust van Natal was gestrand, en dat de stuurlieden en zes der bemanning waren omgekomen. De arme kerels verkeerden in zeer behoeftigen toestand en konden geene andere taal spreken, dan hunne eigene. Zy werden naar het gevangenishospitaal gebragt en zullen op Gouvernementskosten naar de naaste zeehaven worden vervoerd.—*Frontier Mail.*

KING WILLIAMSSTAD.—Ll. Maandag had hier een noodlottig ongeval plaats. Een swaar beladene ossenwagen sloeg om en viel op een zwarten voerman, die werd verpletterd.—Volgens een brief, gedateerd 25 Mei, zyn de Tembus en de Pondas weder bezig met oorlogen. De laatste trokken op Zaturdag, den 15den, met hunne geheele magt ten stryde. Het groote leger trok uit in vier afdeelingen, waarvan eene evenwel de reserve uitmaakte, zoodat slechts drie aan den aanval deel namen. Hunne vyanden waren echter gereed, om hen te ontvangen, zy hadden al hun vee behoorlyk in veiligheid gebragt, en wachtten hunne tegenstanders met gerustheid af. Een gevecht had plaats, en de Pondas werden aan alle kanten terug geslagen. Van de Pondas werden acht, en van de Tembus vyf buiten gevecht gesteld. De Pondas telden minstens vyfmaal meer manschappen, dan hunne vyanden. Terwyl de reserve toekeek, kwam berigt, dat het een of andere opperhoofd, tot hun stam behoorende, dood was, en derhalve kon de reserve zich niet ten stryde begeven, en moest naar huis terugkeeren, om het verlies van het opperhoofd te beweenen. De Pondas maken zich tot een tweeden aanval gereed.

BURGERSDORP.—Op Maandag voor veertien dagen werd de uitslag der stemming formeel door den Civielen Commissaris afgekondigd. Naar men weet, zyn de heeren Hopley en advokaat de Wet de gekozenen. Eerstgenoemde was tegenwoordig en bedankte de kiezers voor hunne pogingen om zyne verkiezing en die van advokaat de Wet te verzekeren. Hy trad vervolgens in eene uiteenzetting zyner gevoelens in betrekking tot de belangrykste kwestien van den dag. Hy was voor Verantwoordelyk Bestuur, doch volgens het plaatselyk blad is het twyfelachtig, of hy zal stemmen voor de onmiddelyke invoering daarvan. Wat het Vrywillig Beginsel betrof, terwyl hy het Beginsel goedkeurde, meende hy, dat het niet raadzaam zoude zyn, het in den tegenwoordigen gedrukten staat des lands in toepassing te brengen. Hy zou daarom er tegen stemmen. Hy zou den voorgestelden Gouvernements papierengeldsomloop met kracht ondersteunen. De heer G. Sichel bedankte de kiezers ten behoeve van advokaat de Wet en verzekerde hun, dat de geleerde heer hunne verwachtingen niet zoude teleurstellen. Omtrent algemeene en afgetrokkene vraagstukken had het publiek wyselyk besloten, aan zyne vertegenwoordigers geene wetten voor te schryven. Deze weg was ingeslagen, omdat men meende, dat de ingezetenen thans meer byzonder moesten letten op de belangen van het distrikt. Er werden maatregelen voorgesteld, welke een ernstigen vloed zouden uitoefenen op de toekomst van het distrikt. En de ingezetenen wilden, dat hunne vertegenwoordigers in verband met die zaken hun uiterste best zouden doen,—dat zy zouden toonen, in der waarheid de vertegenwoordigers van Albert te zyn. In den loop eener tamelyk lange aanspraak gewaagde de heer Sichel ook van het paasstelsel en de noodzakelykheid van byzondere wetten voor byzondere klassen in eene kolonie als de onze.

ONGEVAL AAN DE ORANJERIVIER.—De heeren Francis, jun., S. Hume en andere handelaars van deze stad, kwamen op hun weg naar het binnenland op den 22sten Mei te Hope Town aan. Denzelfden dag wendden zy eene poging aan, om door de Oranjerivier te komen. Een der wagens van den heer Hume werd in veiligheid overgebragt, maar zyn tweede wagen bleef midden in de rivier vastzitten, en, ofschoon 34 ossen werden aangespannen, om hem uit te krygen, gelukte dit niet. Het water was koud en de ossen geraakten eindelyk zoo uitgeput, dat de heer Hume verpligt was, den wagen voor den nacht in de rivier te laten, onder opzigt van den heer Wilmore. Met het aanbreken van den dag zag men Wilmore boven op den wagen staan, daar het water tot op twee voet onder de kap was gestegen. Eene boot werd te water gelaten en hy werd gered, ook werden eenige goederen uit den wagen gehaald. Des morgens sloeg de wagen om en er was niets meer van te zien. Voor den avond viel het water een weinig en men kon den wagen weder zien. Daar hy voor een gedeelte met lood bevracht was, was hy te zwaar, dan dat de stroom hem kon medevoeren, en men koesterde nog hoop, dat men hem er uit zoude kunnen krygen.—*Journal.*

Origineele Correspondentie.

DE PREEK VAN Ds. MURRAY IN DE KERKBODE GEPUBLICEERD.

Kaapstad, 14 Juny 1869.

Aan de Redactie van "*De Zuid-Afrikaan.*"

Mynheer,—In het laatste nommer van de Geref. Kerkbode verscheen de preek door Ds. A. Murray gehouden naar aanleiding van het bedanken van vier zusters, die zich by de Vrye Protestantsche Kerk hadden aangesloten. 't Is vreemd! Eertyds was men ten hoogste verontwaardigd over het gedrag van hen, die *in de kerk bleven* in weerwil dat zy met de leer der kerk niet langer instemden, thans is men in nog sterkere mate verontwaardigd over het gedrag van hen die *uit de kerk gaan*, omdat zy zich niet langer daarin te huis gevoelen! Wat nu? Slechts twee wegen laat men ons open. De eerste is: in de kerk te blyven en hare leer te gelooven,—maar daar men niet gelooven kan wat men wil en als 't ware op commando, daar men slechts dat gelooven kan wat rede en geweten ons als waarheid verkondigen, of om met Calvyn te spreken, wat door de getuigenis des Heiligen Geestes aan ons wordt geopenbaard,—blyft er slechts deze tweede weg open: in de kerk te blyven en instemming te veinzen met de leer die men in zyn hart voor onwaar houdt. Dat ds. Murray duidelyk uitspreke wat hy van ons begeert!

Myn doel is niet een uitvoerige kritiek te leveren van bovengemelde preek. "Dixi" heeft reeds in de vorige week zich uitstekend van deze taak gekweten. Slechts een paar opmerkingen. De door de bestryders der nieuwe richting geliefkoosde tekst, aan den eersten Johannesbrief ontleend, trof my terstond. Ik dacht terug aan den tyd toen ds. Nic. Hofmeyr ons op zyne Anti-dwaling getuigenissen vergastte. Toen reeds heette het: "kinderkens! het is de laatste ure!" en—welk een lang uur!—ruim een jaar is sedert vervlogen, en nog is het einde niet! nog eens heeft ds. M. gelegenheid der gemeente toeteroepen: "kinderkens! het is de laatste ure!" Wanneer zullen zulke klanken van den kansel worden verbannen?

De voorname aanklacht in deze preek door ds. M. tegen de Modernen ingebracht, is deze, dat zy niet doopen in den naam van Vader, Zoon en Heiligen Geest, en dat zy zoo hun anti christelyk karakter ten duidelykste openbaren. Toevallig is over deze zaak een paar maanden geleden, door Prof. Scholten een boek in het licht gegeven en ten sterkste wordt de lezing van dat werk aan ds. Murray en aan al zyne geestverwanten by dezen aanbevolen. "Dixi" heeft in een zyner brieven aangetoond hoe Murray's beweringen door Scholten's argumenten geheel en al weerlegd, en in al hare zwakheid ten toon gesteld worden. Als Murray beweert dat een eigenaardig kenmerk van het christendom—wel te verstaan, van het christendom van Jezus Christus,—de doop in den naam des Vaders, des Zoons en des H. Geestes is, dan antwoorden wy: het is onwaar dat Jezus heeft bevolen dat men zóó doopen zou. Jezus is niet ligchamelyk uit de dooden opgestaan en dus kan hy na zyne beweerde opstanding zulk een bevel niet hebben gegeven; onwaar is het dat Jezus in het geheel een bevel om te doopen, veel minder kinderen te doopen, gegeven heeft; onwaar is het dat Jezus zelf, hetzy volwassenen, hetzy kinderen ooit heeft gedoopt; onwaar is het dat Jezus aan den doop waarde heeft gehecht; onwaar is het dat Jezus van de Drieëenheid van Vader, Zoon en H. Geest heeft gesproken; onwaar is het dat hy daaraan heeft geloofd, of daarvan iets heeft geweten. Of waren soms Petrus en Paulus ook "modernen" ook "antichristen?" Petrus, die, volgens Hand. X: 48, beval dat men zou gedoopt worden "in den naam des Heeren;" Paulus die (Hand. XIX. 5,) doopte "in naam van Jezus"; dus *niet* in den naam van Vader, Zoon en H. Geest.

Vreemde uitdrukkingen zyn, volgens de "Kerkbode," op den bewusten 9 Mei Ds. Murray ontsnapt. Zoo lees ik, byvoorbeeld, op pag. 183 van gemeld boekske dat de zucht om "de menigte te volgen," een der oorzaken is van den afval van zoovelen. Men zou waarlyk gaan denken dat de Vrye Protestantsche Kerk de Staatskerk van Zuid Afrika was! Men sluit zich by haar aan, verbeeld u! "om de menigte te volgen!" Als of men eer behaalt by de "menigte" door zich by de Vrye Protestantsche Kerk aan te sluiten! En zyn wy dan zulk eene "menigte"? Hebben wy waarlyk de meerderheid? Och neen! dat Ds. Murray zich, op dit punt althans, gerust stelle! Wy zyn niet velen. Een klein hoopje.—Maar—wy groeyen aan,—dagelyks aan. Op schrikbarende wyze breidt in de oogen van de vrienden van het oude, het ryk der waarheid zich uit. Elken dag doet het eene schrede voorwaarts. Elken dag rolt een steen uit de vermolmde wanden van het oude gebouw. Het dreigt in te storten. Haast u, verdedigers van dat wat niet langer te verdedigen is, haast u! De muren waggelen. Binnen drie dagen zal de oude tempel zyn afgebroken, en in zyne plaats zal er een ander verryzen, de tempel van den Eenigen God wien ALLEEN hulde en aanbidding toekomen!

Eene laatste opmerking. Aan het slot zyner rede spreekt Ds. M. den wensch uit, dat zy die den Heer ontwetend verwierpen, mogen worden teruggebragt van hunne dwaling, en verder zegt hy dat hy "de zoeker heid heeft" dat "anderen listiglyk zyn verleid geworden." Nu ligt de vraag voor de hand: Heeft Ds. Murray (en zyne ambtgenooten, Dr. Heyns en Ds. Stegmann) hun plicht gedaan ten opzichte van deze afgedwaalden? Heeft Ds. Murray (en zyne ambtgenooten) de dwalenden of afgedwaalden opgezocht, met hen gesproken, getracht ze terecht te brengen? Heeft Ds. Murray de vier zusters (om van geene anderen te spreken), die zoo "listiglyk zyn verleid geworden," ooit gesproken, kent hy ze? Heeft hy ooit eene poging aangewend om haar een bezoek te brengen, ze te bekeeren? Neen, nogmaals, neen! Dat heeft noch Ds. Murray, noch *iemand anders* ooit gedaan. EN DAT HADDEN ZY MOETEN DOEN! 't Gaat gemakkelyk van den kansel te preeken en te veroordeelen, als niemand gelegenheid heeft tegen te spreken, bedenkingen in te brengen, als ieder gedwee moet aanhooren wat daar verkondigd wordt. Maar in gesprek komen met hen, die naar men zegt, op den dwaalweg zyn, neen, dat doet men niet, misschien zou men hunne bezwaren niet kunnen oplossen, misschien zou men zich uit moeyelykheden niet kunnen redden, misschien zou men de dwalenden van dwaling niet kunnen overtuigen, misschien zou het blyken dat sommige leeken beter op de hoogte zyn van de Theologische wetenschap dan sommige predikanten! Of is het niet een welbekend feit dat er geen huisbezoek wordt gedaan by hen die als "modernen" bekend staan? Wie zal het durven ontkennen? Worden de woningen der modernen niet overgeslagen en zorgvuldig vermeden? Laat Ds. Murray en de zynen op deze vragen het antwoord zoeken, misschien ontdekt hy dan één der oorzaken van de "geesteloosheid in de kerk," waarnaar op de Stellenbossche Conferentie zoo vlytig gezocht is.

D. P. FAURE.

HOOG GEREGTSHOF.

(*Voor het voltallige Hof*)

MAANDAG, 14 JUNY.

Deze de laatste termyndag zynde, zat het Hof, als gewoonlyk om de provisionele rol af te handelen (bestaande uit zeventien zaken), moties aan te hooren, enz.

DE STANDARD BANK *vs.* WALTON.

In deze zaak, waarin Donderdag aanzoek gedaan was, om de gedwongen sekwestratie van den boedel van A. R. Walton, werd, toen dat aanzoek in verhoor was, eene petitie, vergezeld van de gewone documenten, ontvangen voor eene vrywillige overgave. De Hoofdregter zeide nu, dat de dokumenten niet formeel waren—zynde schedule B. niet onderteekend; de overgave kon dus niet worden aangenomen.

REHABILITATIES.

De Heer Porter verzocht om de rehabilitatie van Johannes Hegnar; doch daar de insolvent eene onbehoorlyke preferentie had gegeven, kon hy zyne rehabilitatie eerst over zes maanden bekomen.

Op aanzoek van den heer Porter werd de boedel van E. Saunders, van Cradock, van sekwestratie ontheven, volgens sectie 106 der Ordonnantie, daar de krediteuren 2s. in het pond hadden aangenomen.

VAN WALT *vs.* WENTZEL.

De Hr. Porter verzocht om een order tot arrest van den verweerder in deze zaak wegens minachting van het Hof, daar hy niet, overeenkomstig vonnis van het Hof, op 24 November, 1868 gedaan, binnen een maand zyne zekere transportakten, enz., had ingeleverd. Verweerder, die slechts een gedeelte der vereischte dokumenten had opgeleverd, werd niet verteenwoordigd, en in plaats van een order tot arrest, verleende het Hof een *rule nisi*.

GREGOROWSKI, CURATOR VAN FOSTERS, APPLIKANT, *vs.* BUYSKES, RESPONDENT.

De Heer Porter deed in deze zaak aanzoek om den respondent, een prokureur te Graaff Reinet, te verpligten aan den applikant op te leveren zekere transportakten van zekere plaatsen, behoorende tot den insolventen boedel der gebroeders Foster. De Heer De Villiers verzocht aan den anderen kant het aanzoek eenige dagen lang te doen overstaan; doch het Hof verleende de gevraagde order voor het opleveren der dokumenten binnen de veertien dagen, onderworpen aan eenig verder aanzoek, hetwelk in den tusschentyd by het Hof mogt worden gedaan.

DE Z. A. ASSOCIATIE *vs.* MOSTERT.

Deze was eene aktie tot verhaal van over de £3,000 met interest, die eischeresse beweerde aan haar verschuldigd te zyn op een verband van £3,750, door verweerder gemaakt op diens schoonvader, wylen Cornelius Mostert, door wiens executeuren (eischeresse en de weduwe) hetzelve overgemaakt werd op eischeresse. De Heeren Porter en Buchanan verschenen voor eischeresse, terwyl de Heer De Villiers optrad voor den verweerder, die de algemeene ontkenning pleitte, en speciaal, dat hy door de clausulen van het testament ontslagen was van de betaling van huur of interest gedurende het tydsverloop tusschen den dood des overledenen en dien zyner weduwe; terwyl hy vervolgens een eisch in reconventie indiende van £1,000 als vergoeding van schade, door hem geleden door eene sekwestratie van zyn boedel, door eischeresse op onbehoorlyke wyze verkregen en eindelyk door het Hof ter zyde gesteld.

Eischeresse beweerde in haar repliek, dat het verband in kwestie niet begrepen was in de ontheffings clausulen van het testament, en dat de genomen stappen met betrekking tot de sekwestratie het gevolg waren van verweerders eigene daden en handelingen, daar hy de schuldpligtigheid erkend had op het vonnis, waarop de sekwestratie volgde.

De zaak in geschil was vroeger by onderscheidene gelegenheden in eene andere gedaante voor het Hof, en de byzonderheden zyn reeds in ons blad vermeld. Nadat de pleiten voorgelezen waren, verdaagde het Hof tot den volgenden dag.

DINGSDAG, 15 JUNY.

Z. A. ASSOCIATIE *vs.* MOSTERT.

Deze zaak werd weder in behandeling genomen, en na het inwinnen van verschillende getuigenissen werd de verdere behandeling uitgesteld tot gisteren.

De Wet op Meesters en Bedienden.

In de *Gazette* van Dingsdag is het Gouvernements-wetsontwerp verschenen tot wyziging der wet op Meesters en Bedienden, alsook een ontwerp, tot het maken van betere voorziening voor den aanleg en het onderhoud van de hoofdwegen der kolonie. De volgende zyn de voornaamste afdeelingen van het ontwerp, tot wyziging der wet op Meesters en Bedienden.

In Sectie I wordt de vierde afdeeling van het tweede hoofdstuk der tegenwoordige wet herroepen, en voorgesteld om te bepalen, dat geen schriftelyk kontrakt in eenig geval voor een bediende langer dan één jaar verbindend zal zyn; en dat geen geschreven kontrakt in eenig geval voor een bediende verbindend zal zyn, tenzy de dienst begint binnen een maand van den datum van het kontrakt, behalve in elk geval, waarin het kontrakt geteekend wordt, in tegenwoordigheid van een magistraat, door de kontrakterende partyen, en de magistraat getuigt, dat het vrywillig door de partyen werd aangegaan, en deszelfs beteekenis en gevolgen duidelyk worden verstaan. Door deze sektie wordt ook het geheele vyfde hoofdstuk van de Wet No. 16 van 1856 herroepen.

STRAFFEN VOOR BEDIENDEN.

Sektie IV.—Voor dezelfde vergrypen als welke gespecifieerd zyn in Sektie 3, hoofdstuk 5 der tegenwoordige wet, kan een bediende of leerjongen beboet worden met eene som, niet te boven gaande —— pond, en by gebreke van betaling kan hy gevangen worden gezet met of zonder dwangarbeid, voor eenigen tyd, niet te bovengaande ééne maand.

Sektie V.—In geval van eene herhaling van hetzelfde misdryf of het plegen van een ander, binnen zes maanden na het bovengemelde, kunnen de schuldigen beboet worden met eene som, niet te bovengaande —— pond, en by gebreke van betaling worden veroordeeld tot gevangenisstraf met of zonder dwangarbeid voor eenigen tyd, niet te bovengaande zes weken, gedurende het ondergaan van welke gevangenisstraf, of eenig deel daarvan, zy eenzaam kunnen worden opgesloten, schraal dieet kunnen krygen, of wel beide.

Sektie VI.—Voor dezelfde vergrypen, als welke gespecificeerd zyn in Sektie 5, hoofdstuk 5, der tegenwoordige wet, kan een bediende of leerjongen beboet worden met eene som, niet te bovengaande een pond, en by gebreke van betaling kunnen worden veroordeeld tot gevangenisstraf voor eenigen tyd, niet te bovengaande twee maanden; of tot gevangenisstraf, zonder het opleggen eener boete, met of zonder dwangarbeid, voor eenigen tyd niet te bovengaande twee maanden, en gedurende het ondergaan van zulke gevangenisstraf (of eenig deel daarvan) als waarvan gewag wordt gemaakt in deze Sektie, kan hy in eenzame opsluiting worden gehouden, of op schrale kost, of beide.

Sektie VII.—In geval van eene herhaling van hetzelfde misdryf of het plegen van een ander, binnen zes maanden, na dat, waarvan in de voorgaande sektie wordt gewag gemaakt, kunnen de schuldigen veroordeeld worden tot het betalen eener boete niet te bovengaande — pond, en by gebreke van betaling kunnen worden veroordeeld tot eene gevangenisstraf met dwangarbeid voor eenigen tyd, niet te bovengaande drie maanden; of tot eene gevangenisstraf, zonder het opleggen eener boete, met of zonder dwangarbeid, voor eenigen tyd, niet te bovengaande zes maanden en gedurende het ondergaan van zoodanige gevangenisstraf (of een deel daarvan) als waarvan gewag wordt gemaakt in deze Sektie, zullen zy in eenzame opsluiting, of op schrale kost kunnen worden gehouden, of met beide.

UITZONDERINGEN OP DE WET.

Sektie IX.—Door deze Sektie wordt voorgesteld, om de uitzonderingen, gemaakt ten gunste van leerjongens, die opgeleid worden voor zekere ambachten, en van leerjongens, die eene premie boven de £5 betalen, volgens Wet No. 15, van 1856, aan te houden.

AKTIES DOOR BEDIENDEN.

Sektie XVIII.—Bedienden of leerlingen, die reden van klagte hebben, zullen geregtigd zyn op een billyk verlof van afwezigheid, om hunne klagte voor den magistraat te brengen; meesters, die zulk een verlof weigeren, zullen in eene boete vervallen, niet te bovengaande — pond, en by gebreke van betaling tot eene gevangenisstraf worden veroordeeld, met of zonder dwangarbeid, voor eenigen tyd, niet te bovengaande — maanden. Zoo verlof van afwezigheid, om de klagt in te brengen, zonder reden wordt geweigerd, en de bediende zich zal verwyderen, om de klagt in te dienen, zoo zal hy niet aan straf onderworpen zyn.

Sektie XIX.—Klagers, die niet in het hof aanwezig zullen zyn op den tyd, waarop zy verweerders gewaarschuwd hebben te verschynen, zullen de kosten van verweerders en hunne getuigen moeten betalen, tegen denzelfden prys, alsof zy door den publieken vervolger waren gedagvaard. Indien een klager weigert of nalaat zulke kosten te betalen, zal hy in eene boete vervallen, niet te boven gaande vyf pond, en by gebreke van betaling, veroordeeld worden tot een gevangenisstraf met of zonder dwangarbeid, niet te boven gaande ééne maand.

STRAFFEN VOOR MEESTERS.

Sektie XXI.—Meesters, die overtuigd worden met opzet hun arbeidsloon te hebben teruggehouden, zullen vervallen in eene boete, niet te bovengaande vyf pond en van niet minder dan één, en, by gebreke van betaling, veroordeeld worden tot eene gevangenisstraf met of zonder dwangarbeid, voor eenigen tyd, niet te bovengaande ééne maand. Vonnis zal worden gegeven voor het bedrag van het arbeidsloon en de kosten, als in eene civiele zaak. Indien de magistraat den verweerder van het bovengemelde vergryp vryspreekt, en toch zal bevinden dat er arbeidsloon verschuldigd is, zal hy vonnis geven voor de betaling van het loon, en van zulke kosten, als de billykheid der zaak moge vereischen.

Sektie XXII.—Meesters, die het loon of de kosten terughouden, nadat vonnis gegeven is, zullen geacht worden, een nieuw vergryp tegen de laatste sektie te hebben begaan, en zy zullen dienovereenkomstig worden vervolgd. Vroegere vonnissen, alhoewel geen veroordeelende geweest zynde, kunnen, wanneer de beklaagde schuldig bevonden wordt, als eene verzwarende getuigenis tegen den meester kunnen worden bygebragt.

Sektie XXIII.—Meesters, die schuldig worden bevonden aan het onwettig terughouden van dieren, behoorende aan bedienden, zullen eene boete hebben te betalen van niet minder dan één pond voor elk dier, maar van niet meer dan vyf pond in het geheel, en by gebrek van betaling, veroordeeld worden tot eene gevangenisstraf, met of zonder dwangarbeid, voor eenigen tyd niet te bovengaande ééne maand.

Sektie XXIV.—Meesters, die weigeren, de diensten op te geven, nadat vonnis is gegeven, zullen geacht worden een nieuw vergryp tegen de voorgaande sektie te hebben gepleegd, en zullen dienovereenkomstig worden vervolgd, en vroegere vonnissen zullen, wanneer de beklaagde schuldig wordt bevonden, als verzwarende getuigenis kunnen worden bygebragt.

Sektie XXV.—Meesters, die overtuigd worden, hunne bedienden niet voorzien te hebben van het bedongene voedsel, beddegoed, of andere artikelen, zullen in eene boete vervallen, niet te bovengaande vyf pond, en by gebreke van betaling, veroordeeld worden tot gevangenisstraf, met of zonder dwangarbeid, voor eenigen tyd, niet te bovengaande een maand.

Sektie XXVI.—Meesters, die overtuigd worden van eenig vergryp tegen deze wet, zullen, wanneer er getuigenis van vroegere veroordeelingen is ingewonnen, vervallen in plaats van in de boete, hierboven vermeld, in eene boete niet te bovengaande een pond, en by gebreke van betaling, veroordeeld worden tot eene gevangenisstraf, met of zonder dwangarbeid, voor eenigen tyd, niet te bovengaande——, terwyl de civiele herstelmiddelen dezelfde zullen blyven als in het geval van eene eerste veroordeeling.

VERVOLGINGSKOSTEN.

Sektie XXIX.—Vervolgingen door hetzy meester of bediende, zullen als private vervolgingen worden beschouwd. Zoo het mogt blyken, dat de bediende wegens armoede niet in staat is de noodige kosten voor te schieten, zal het proces van den resident magistraat ten laste des staats komen, mits dat, indien by het verhoor bevonden mogt worden, dat er geen redelyke grond van beschuldiging was, de bediende de kosten zal betalen, en zal vervallen in eene boete van eenige som, niet te bovengaande vyf pond, en by gebreke van betaling, veroordeeld zal worden tot gevangenisstraf, met of zonder dwangarbeid, voor eenigen tyd, niet te bovengaande ééne maand.

EENZAME OPSLUITING, ENZ.

Sektie XXX.—Geen gevangene zal langer in eenzame opsluiting worden gehouden, dan gedurende drie dagen in elke week, op schraal diëet meer dan om den anderen dag, mits dat by het opleggen dezer straffen de magistraat niet zulke instrukties te buiten gaat, als welke door den Gouverneur onder autoriteit van Wet No. 21 van 1856 zyn uitgevaardigd.

BOETEN.

Sektie XXXI.—Alle boeten onder deze wet zullen in de schatkist worden gestort.

TERUGHOUDEN VAN KINDEREN.

Sektie XXXII.—Kinderen onder de zestien jaren, welke wederregtelyk zullen worden teruggehouden, zullen worden teruggegeven op bevel van den magistraat, mits dat zoo eenig kind, wettig is verkregen, wanneer het onder de vyf jaren is, op zulk eene wyze, dat het eene verbreking der goede trouw is van den kant der ouders, om te trachten, het terug te nemen, en wanneer wegens het karakter van den ouder, of wegens andere omstandigheden, het blykbaar tot nut van het kind zoude zyn, om by dien persoon te blyven, by wien het woont, de magistraat zal weigeren, last te geven tot de uitlevering van het kind, en den persoon, die het opvoedt, zal autoriseren, om het in zyn bezit te houden.

VAARWEL.

Aan onze Bovenlandsche Vrienden.

Het noodlot wenkt! Wie kan weêrstaan?
Neen volgen we onvertraagd!
Geopend is de levensbaan,
Die elk als jongeling in moet gaan!
Welk pad dient ons best ingeslaan?...
Neen, daarnaar niet gevraagd!

Kind, kind niet meer! Met mannenmoed
De wereld ingetreên!
Nu voortgestapt met vluggen voet!
Nu afgelegd wat hinder doet!
Huis, vrienden, alles,—'t naaste bloed!
Wie meê wil—wy gaan heen.

Het noodlot wil niet dat wy staan
Zyn rossen rukken voort,
Grijp flinksch de zweep en teugels aan,
Stuur links en regts op 's levenspaân,
Draf niet! Houd niet! Laat staan! Laat gaan!
Wie weet naar welk een oord!

Daar gaan we dan! Vaarwel! Vaarwel!
Geen handdruk meer! geen woord!
Geen tyd meer! 's noodlots kar gaat snel!
't Is langer nu geen kinderspel!
Wy roepen nog voor 't laatst: vaarwel!
En dryven vrolyk voort.

Gelukt het dat door wind en weêr
Naar 's noodlots yzren wil,
Ons reis zich nog eens herwaarts keer',
(Hetgeen men wensche noch begeer',)
Dan zetten we ons in uw midden neer,
En leven met u stil.

Daljosaphat, 8 Juny.

NATAL.

(*Van den eigen Correspondent van de Tyd.*)

Het werk onzer wetgeving gaat goed aan, en de zitting belooft zeer stormachtig te wezen, want er is iets broeyends in de politieke atmospheer, hetwelk zich niet anders dan in eene donderbui kan oplossen. Gouverneur Keate wordt algemeen beschouwd als totaal ongeschikt voor de hooge positie, welke hy bekleedt; hy is doortrapt, glad, hebzuchtig en heel temaal onbekwaam. *Mene! mene! tekel upharsin!* Hy is gewogen en totaal te ligt bevonden.

Het antwoord op zyne openingsrede was naauwelyks wellevend, en toch waren er 7 leden die het te beleefd vonden en derhalve afstemden; 8 stemden er voor, zoodat dit antwoord slechts met *een* stem er doorging. Dit is zeer beteekenisvol, en daar het feit plaats greep onmiddelyk by den aanvang der zitting, kan men zich overtuigd houden dat er iets duchtigs broeit. Natuurlyk is er steeds een groot geschreeuw naar bezuiniging, en er zyn thans kenteekenen dat het Uitvoerend Gezag in dit opzigt zal moeten wyken. De stelling toch, welke zy volhielden, dat een salaris eenmaal toegestaan, nimmer kan verminderd worden, hebben ze laten varen, en wy zullen thans zien hoeveel kan bezuinigd worden op het tractement dezer overvoerde ambtenaars. Terwyl de bevolking der kolonie ten einde raad was, hoe te kunnen leven, hebben de zwaar bezoldigde ambtenaren het vet van 't land verteerd. Het is tevens toch bekend, dat wy slechts zeer weinige bruikbare ambtenaren hebben, omdat de mannen by ons niet—gelyk in Frankryk—door verdiensten in rang klimmen, maar door het verachtelyk stelsel van bescherming. Welligt weten sommige myner Vrystaatsche lezers het niet, dat een Engelsche edelman slechts den wensch behoeft te uiten, om eene winstgevende betrekking in het leger, de militaire of civiele dienst te erlangen voor eenig persoon, welken hy begeert voort te helpen. Ongelukkig beperkt dit schandelyk systeem zich niet tot Groot-Brittannie alleen, maar ook hier voelt men den ellendigen invloed, want te dikwyls zien wy mannen van ware verdienste over het hoofd springen door den een of anderen stommerik. Dit is een der plagen tegen welke Natal zoolang en te vergeefs protesteerde, en, om hierin eindelyk eene verandering te krygen, wordt hier en in andere Engelsche kolonien dagelyks de begeerte algemeener naar verantwoordelyk bestuur.

Waarschynlyk zal dit jaar eene krachtige poging gedaan worden om de Kafferbelasting te verhoogen. De blanken zyn door belasting zoo geheel te gronde geregt, dat ze niets meer dragen kunnen, derhalve moet men de toevlugt nemen tot eene directe zware belasting op de zwarten, of de regering is onhoudbaar. Inderdaad zy hebben reeds salarissen betaald met fondsen, welke tot andere doeleinden waren aangewezen, en ze zyn derhalve schuldig aan moedwillige ontvreemding. Hoogst waarschynlyk zal voor het einde der zitting door het Huis een besluit worden genomen, en wanneer ik my niet vergis, is de heer Goodrick van voornemen zelf daarmede eerstdaags op de proppen te komen.

Slechts 60 mynwerkers bleven over van hen, die uit Australie herwaarts kwamen; de overige keerden teleurgesteld weder, en verdere immigratie is uit Australie voor het oogenblik gestopt.

De rapporten omtrent de mynwerken in Tugela zyn voortdurend zeer tegenstrydig, en het is blykbaar, dat de menschen niet gaarne over dit onderwerp uitwyden; alles is derhalve nog in 't onzekere.

De Natalsche land- en kolonisatie-maatschappy kondigde aan hare bereidvaardigheid om land vry toe te staan aan personen, die de middelen bezitten om hetzelve te bebouwen.

Paardenziekte heerscht steeds op zekere hoogte, en het weder is voortdurend prachtig.

D'Arcy Read geeft wederom met goed gevolg voorstellingen te Greytown en Durban, doch de bevolking van Greytown is verontwaardigd over de wyze waarop hy hunne plaats verliet. Hy nam niet eens de moeite hen te bedanken die hem hielpen, noch de piano, stoelen, enz., terug te zenden, welke hem voor die gelegenheid geleend waren. Een der beleedigde personen schreef over het onderwerp in de *Natal Witness*, en byaldien D'Arcy Read met zyne vrouw andermaal Bloemfontein mogt bezoeken, mag de bevolking zich wel van de teruggave verzekeren, indien hy ook by haar sommige zaken mogt leenen.

Gemengde Berigten.

Ierland is tegenwoordig weer het tooneel van moorden en andere misdaden, vooral op landheeren gepleegd, en vandaar dat men er den naam van "Agrarische misdaden" aan heeft gegeven. Doch nu heeft iets plaats gevonden, dat de Engelschen deed zeggen: "Nu wordt het te erg!" En inderdaad, als het zoover komt, dat een burgemeester openlyk de leer van den vorstenmoord predikt en de hartstogten eener opgewonden menigte aanhitst, dan is het ook *meer* dan erg. Ziehier wat er, volgens de berigten, van de zaak is.

Prins Arthur, derde zoon van koningin Victoria, bevindt zich thans in Ierland. In den stedelyken raad te Cork werd nu dezer dagen een voorstel gedaan, om hem uit te noodigen tot bywoning der wedrennen, die aldaar zouden plaats hebben. De mayor O'Sullivan, algemeen bekend wegens zyne heftige uitvallen, verklaarde zich daartegen en werd daarin terstond door eenige raadsleden ondersteund. Na eene hevige woordenwisseling werd evenwel het voorstel aangenomen en de invitatie aan den prins gezonden.

De mayor, dit niet kunnende verkroppen, maakte nu van de eerste gelegenheid gebruik, om zyne verbolgenheid eens krachtig lucht te geven. Die gelegenheid deed zich Donderdag avond voor, op een feestmaal ter eere der onlangs uit de gevangenis ontslagen Fenians, kolonel Warren en kapitein Costelloe. In die byeenkomst hield hy eene rede, waarin hy hevig tegen Engeland uitvoer en zich bereid verklaarde om alle Engelschen uit Ierland te helpen wegjagen. "En nu is er" riep hy verder, "een jonge prins van die Engelsche natie in ons midden!"—"Verdoemd moge hy zyn!" riep een der aanwezigen en die uitroep werd met volle geestdrift toegejuicht. Daarop ging de mayor aldus voort: "Toen O'Farrel, die edele Ier, in Australië op den prins een schot loste (*alweer luide toejuiching*) werd hy daartoe gedreven door dezelfde edele en vaderlandslievende gevoelens, als hier met Larkin, Allen en O'Brien het geval was." By dit gezegde moest de spreker, ten gevolge der aanhoudende daverende toejuichingen, een oogenblik zyne rede afbreken. Daarop gaf hy het vertrouwen te kennen, dat die O'Farrel toch zeker wel even hoog by de Ieren zou staan aangeschreven, als zoovele anderen, die hun leven voor de zaak van Ierland hadden veil gehad.—"Bravo!, bravo!" klonk het van alle kanten, dat hooren en zien verging.—"Gy weet allen," vervolgde hy—"hoe een brave Pool op den keizer van Rusland heeft geschoten, dewyl hy van meening was dat de keizer de vryheden des volks verkrachtte. (*Toejuiching*). Welnu, O'Farrel handelde klaarblykelyk onder denzelfden edelen indruk, toen hy op den prins schoot. (*Applaudissement*). O'Farrel was als Ier even edel als die Pool, en even gehecht van zyn land!"

Naauwelyks was het feest afgeloopen, of de leden van het stedelyk bestuur hielden eene conferentie, om te overleggen of zy hunne ontevredenheid over zulk eene handelwyze zouden te kennen geven. Er werd naar Londen getelegrafeerd en de leden van het kabinet namen de zaak dadelyk in overweging, met het gevolg dat het advies van de raadslieden der Kroon werd ingeroepen. Deze lieten zich per telegraaf uit Cork de woordelyke citaten overseinen en men verwacht nu wat daarvan het gevolg zal zyn. Inmiddels waren aldaar reeds dadelyk eenige duizende exmplaren van de rede afgedrukt, om naar Amerika te worden verzonden.

In de stad heerschte een ongewoon rumoer. Er werden teertonnen gebrand en groote volkmassa's liepen onder muziek schreeuwende langs de straten. Het schip *Gertrude*, in het Victoriadok, werd door een gewapende bende overvallen, waarby alle aan boord aanwezige geweren, pistolen en andere wapenen werden weggeroofd, zonder dat de openbare magt tot nu toe de daders op het spoor is gekomen. Kortom, er heerschte eene agitatie, die het voor prins Arthur niet raadzaam maakte, de uitnoodiging tot bywoning der wedrennen aan te nemen.

Ook te Derry liet het zich voor hem niet gunstig aanzien. De letterzetters aldaar hadden by zyn bezoek een optogt gevormd, zoo het heette ter zyner eere, maar eigenlyk om de kwaadgezinden aan den gang te maken. Daaruit ontstonden wanordelykheden, zelfs zóó dat de politie op het volk moest vuren en er een paar dooden en gekwetsten vielen, tot eindelyk een regiment kavalerie er op insloeg en de menigte uit elkander dreef.

Gelyk men wel kon verwachten, heeft de zaak aanleiding gegeven tot interpellatien in het parlement. Namens de regering is daarop geantwoord dat de mayor van Cork, volgens de avondbladen, ontkende alles zoo gezegd te hebben. Het kwam evenwel in dit geval minder aan op den letterlyken dan wel op den hoofdzakelyken inhoud zyner rede, en daaromtrent zal de regering een onderzoek doen, ten einde alsdan naar bevind van zaken te handelen.

Naar aanleiding dezer voorvallen stelt de *Pall Mall Gazette* de vraag: Wat nu? Zy brengt het gebeurde in verband met de jegens Engeland vyandige rede van den heer Sumner in den senaat te Washington. Uit het een met het ander blykt, dat het algemeen gevoelen in Amerika en Ierland hierop neerkomt: Engeland is bang voor ons. De Amerikanen maken dat op uit den verzoenenden toon der Engelsche dagbladen sedert den Amerikaanschen burgeroorlog, terwyl de Ieren in den waan verkeeren, dat de ondersteuning der voorstellen tot opheffing der staatskerk in hun land enkel het gevolg is van vrees voor de magt der Fenians. Deze laatste opvatting heeft nog meer veld gewonnen door het ontslag der gevangen Fenians. Trouwens dat denkbeeld is niet een geheel ongegronde, maar slechts eene minder juiste gevolgtrekking uit de feiten. Werkelyk toch bestond er aanvankelyk in Engeland eenige vrees, echter niet de vrees dat de Engelschen uit Ierland verjaagd, maar dat zy genoodzaakt zouden worden om het door magt van wapenen in bedwang te houden. Nu dit evenwel zoo verdraaid voorgesteld en vooral in Amerika geëxploiteerd wordt, komt het er op aan om te doen wat gezond verstand en energie voor zulke eventualiteiten aan de hand geven, namelyk voorreerst het gevaar te kennen en flink onder de oogen te zien, ten tweede maatregelen er tegen te nemen, en ten derde regtstreeks en vast daarmede door te tasten. Derhalve, Engeland moet de Ieren doen gevoelen en begrypen wat er aan de geestelykheid en aan de oproerlingen niet kan worden toegegeven. En ten opzigte van Amerika moet Engeland vast op zyn stuk blyven staan, dat het wel vergoeding wil geven voor individueele verliezen tydens den burgeroorlog, maar dat het liever alles op het spel zet, dan ooit eene algemeene schadeloosstelling te verleenen, wegens de erkenning der gecoufedereerde staten als oorlogvoerende party.

ENGELAND.—Voor eenige dagen geleek het Engelsche Lagerhuis veel op eene synode. Er werd gedebatteerd over Mozaische huwelyksinstellingen, die ten deele in Engeland's wetgeving zyn opgenomen. De discussie liep namelyk over de tweede lezing der bill tot opheffing van de wet, die, zoo als men op de laatste pagina van ieder Engelsch gebedenboek kan lezen, bepaalt: "Een man mag niet huwen met zyne grootmoeder, zyne schoonmoeder, zyne zuster, zyne vrouwszuster." Nu heeft het verbod om met zyne grootmoeder te trouwen, tot dusverre weinig last veroorzaakt; doch in de laatste jaren werd gedurig geprotesteerd tegen het verbod voor weduwnaars, om met de zuster hunner overledene vrouw een huwelyk aan te gaan. Herhaaldelyk werd dan ook eene poging gedaan om die wet in liberalen geest te wyzigen, doch steeds zonder gunstig gevolg, dat men echter thans hoopt te bereiken.

De tegenstanders van het thans aanhangige ontwerp putten hunne argumenten voornamelyk uit de voorschriften van Leviticus en Deuteronomium. Zy meenen dat deze zulk een huwelyk bepaald verbieden. Dit gevoelen werd evenwel door de voorstanders der bill bestreden en wel voornamelyk door den heer T. Chambers, die zich o. a. beriep op het oordeel van den opperrabbyn dr. Adler, die van gevoelen was dat zulk een huwelyk eer geboden dan verboden werd door de Mozaische wetgeving.

Deze verklaring maakte een hoogst pynlyken indruk op den heer Sclater Booth, een tory van den echten stempel. Bitter beklaagde hy zich dat de liberalen van hunne toevallige meerderheid gebruik maakten, om zulk een afschuwelyk ontwerp tot wet te doen verheffen. Hy betoogde dat men zoodoende zich op een helling begaf, die tot een volkomen onbeschaafden toestand zou leiden. De heer Beresford Hope verklaarde in te stemmen met de argumenten, die tegen het ontwerp waren aangevoerd en riep weeklagend uit, dat indien het plan der liberalen kon verwezenlykt worden, men welligt nog een stap verder zou gaan en men zelfs zou willen veroorloven dat een man zyn schoonmoeder zou mogen huwen. De heer Bright verklaarde dat deze zaak eerder eene kwestie was van sentiment dan van argument; hy noemde de bestaande wet onregtvaardig, vooral ten opzigte van de mindere klassen, aangezien de ryke Engelschman het kanaal kan oversteken, om op het vasteland zyn huwelyk met zyne schoonzuster te doen voltrekken, gelyk dikwyls geschiedt. Bright deed dan ook een beroep op de vergadering om met een overgroote meerderheid deze bill aan te nemen, opdat eene wet zou worden vernietigd, welke in geen anderen Christelyken staat meer bestaat. Ten slotte werd de tweede lezing van de bill met 242 tegen 144 stemmen goedgekeurd.

De *Times* betreurt dit resultaat, aangezien zulke huwelyken "door God en de wet" zyn verboden. Een der grondvesten waarop het sociale leven in Engeland rust, wordt weggenomen, en het blad is van oordeel dat dit groote en nadeelige gevolgen zal opleveren, naast een tal van inconveniëntien. Als argument tegen de bill voert het o. a. aan, dat de schoonzuster later, als de wet gewyzigd zal zyn, niet meer zal kunnen vertoeven in het huis van haar zwager! Ook betoogt het orgaan der City, dat er volstrekt geen gebrek aan vrouwen is in Engeland, zoodat de weduwnaar geenszins gedwongen is om achtereenvolgens twee zusters te huwen.

De *Daily News* is echter zeer ingenomen met den uitslag en hoopt dat het ontwerp spoedig wet zal worden. De *Advertiser* daarentegen heeft al zyn hoop gevestigd op het Hoogerhuis, dat zich met zulk een diep ingrypenden maatregel niet zal vereenigen.

De groote vraag van den dag in Engeland is, welk besluit het Hoogerhuis zal nemen ten opzigte van de bill tot opheffing der Iersche staatskerk. De *Spectator* zegt, dat, indien de meerderheid der pairs tegen de wet is, zy tusschen twee zaken te kiezen heeft. De lords kunnen de voordragt in haar geheel verwerpen als zóó nadeelig voor het land, dat eene mogelyke omwenteling zelfs hen niet mag verhinderen hunnen pligt te doen; of zy kunnen openhartig en eerlyk verklaren, dat de Engelsche constitutie langzamerhand groote veranderingen heeft ondergaan en dat de lords niet dezelfde bevoegdheid hebben als het Lagerhuis, zoodat zy noch het regt, noch de magt hebben, om de uitspraak van het volk te weerstreven, wanneer deze door zulk eene groote meerderheid der volksvertegenwoordigers wordt kenbaar gemaakt. De *Spectator* gelooft, dat de lords hunne eigene magt en hunnen zedelyken invloed zouden versterken, indien zy de theorie in overeenstemming bragten met de praktyk, en er rond voor uitkwamen, dat zy zich niet bevoegd rekenen om den volkswil, welke zich op zulke ondubbelzinnige wyze te kennen geeft, te wederstaan. Zy weten, en het geheele land weet het met hen, dat de voordragt toch moet aangenomen worden; dat, wanneer het Lagerhuis zoo goed als onverdeeld is, het de magt in handen heeft, en dat het Hoogerhuis aan den volkswil geen wederstand kan bieden. Waarom, vraagt de *Spectator*, dit niet eerlyk erkend? De eenvoudige verklaring: "Ik heb geen regt om tusschen beiden te treden, is een beslissend antwoord aan hen, die de lords op hunnen zedelyken pligt wyzen om eene wet te weren, welke zy niet goedkeuren; even als de eenvoudige verklaring: "Ik ben grondwettig souverein" een beslissend antwoord is van den vorst aan die geestdryvers en opgewonden raadslieden, die in sommige gevallen de kroon aansporen tot misbruik van magt. De pairs weten zeer goed, dat in geen land ter wereld een dubbel gouvernement mogelyk is, dat de absolute magt ergens moet berusten, en dat de Britsche grondwet steunt op de stilzwygend aangenomen theorie, dat het Lagerhuis in alle groote zaken en in het laatste beroep souverein is. Indien deze theorie openlyk door de pairs werd erkend, zou een einde worden gemaakt aan hunne soms onhoudbare stelling.

Indien het wetsontwerp wordt verworpen, zegt de *London Review*, zal er een storm in het land ontstaan. Het volk heeft uit gevoel van regtvaardigheid de opheffing der staatskerk geëischt, maar geen zeer levendig en "individueel" belang in de kwestie gesteld. Komen de lords evenwel in oppositie tegen den volkswil, dan zal ieder Engelschman een persoonlyk belang in de zaak gaan stellen en men moet niet vergeten, dat zelfs de traagst voortvlietende stroom begint te bruischen en onstuimig te worden, wanneer eene rots zyne vaart wil stuiten.

De president Grant heeft aan den senaat eene groote massa bescheiden betrekkelyk het geschil met Engeland over de *Alabama* kwestie toegezonden; uit den inhoud dier stukken blykt onder anderen, dat de schadevergoedingen, door burgers der Vereenigde Staten van Engeland gevorderd wegens de door kapers der voormalige Zuidelyke Confederatie vernielde schepen en ladingen, te zamen eene som van omstreeks dertien millioen dollars beloopen.

De New Yorksche *Times*, een hoofdorgaan van de republikeinsche party, zegt dat het geschil met Engeland over de oude *Alabama*-kwestie denkelyk nog jaren lang aanhangig zal blyven; dat dit met den wensch van het Amerikaansche volk het best zou strooken; dat vele lieden in de Vereenigde Staten gaarne een reden tot oorlog tegen Engeland in stand willen houden, om daarvan, des goed vindende, gebruik te kunnen maken tot het vermeesteren van Canada; en dat de Vereenigde Staten de gelegenheid zouden willen behouden om de regten der onzydigen, zoo als die tydens den Amerikaanschen burgeroorlog door Engeland zyn opgevat, jegens Engeland uit te oefenen.

Men weet dat in den senaat slechts één lid voor het tractaat tot regeling der *Alabama* kwestie heeft gestemd en 54 er tegen. De voornaamste bestryder was de heer Sumner, die haar in zyne rede kwalificeerde als een "valstrik." Er was, volgens hem, daarin geen sprake van leedwezen, en nog veel minder van compensatie.

Hy wydde in het breede uit over het aandeel, dat Engeland in dien oorlog had gehad en beweerde dat de oorlog veel eer zou onderdrukt zyn, indien Engeland er niet zyne moreele en materieele ondersteuning aan had geschonken.

De heer Sumner berekende dat Engeland gedurende den burgeroorlog aan de Amerikaansche scheepvaart eene schade heeft berokkend van £27,500,000. En aangezien Engeland bovendien den burgeroorlog aangemoedigd en onderstand heeft verleend, zou het volgens hem niet meer dan billyk zyn, dat Groot-Brittannie de helft der oorlogskosten moet dragen, zegge £500,000,000.

Als de nieuwe Amerikaansche gezant te Londen, de heer Motley, zegt de *Pall Mall Gazette*, zulke eischen doet, dan blyft lord Clarendon niets anders over dan zich te beroepen op een eenvoudig *non possumus*—eene weigering om in eenige verdere discussie te treden over deze kwestie.

Grant heeft in den geest van de conservatieve party en van zyn ambtsvoorganger Johnson een stap gedaan om de reconstruering der Unie te voltooijen. By eene boodschap van den 7den April heeft hy het congres, hoewel het toen haast maakte om voor acht maanden uiteen te gaan, uitgenoodigd nadere bepalingen te maken ten behoeve van die Zuidelyke staten, welke nog niet weder in de wetgevende magt der Unie vertegenwoordigd zyn; hy wilde voor die staten den weg tot het herkrygen van zitting en stem in het congres op nieuw openen, en wel onder voorwaarden, die in de tegenwoordige omstandigheden ook voor de blanke bevolking van het Zuiden aannemelyk schenen.

Het congres heeft zich gehaast aan den wensch van den president te voldoen, en heeft hem een nieuw blyk van vertrouwen en van eensstemmigheid gegeven door zyn voorstel, al is het dan ook met eenige wyziging, aan te nemen.

Het zal nu aan de bedoelde staten staan te beslissen of zy de hun gestelde voorwaarden vervullen willen. Die voorwaarden moeten dienen als waarborg tegen het herleven van het separatismus en van de slaverny in het Zuiden; daaronder behoort de aanneming van het stemregt voor de negers.

De Philadelphia correspondent van de *Times* deelt een tal van byzonderheden mede, omtrent den nieuw benoemden Amerikaanschen gezant by het hof van St. James, den heer John Lothrop Motley. De nieuwe gezant, zegt hy, kon zich beroemen op eene rype ondervinding als diplomaat, die in Amerika onder de zeldzaamheden behoort. Hy is veel jonger dan Reverdy Johnson, dien hy zal opvolgen. In 1814 zag hy te Dorchester, Massachusetts, het licht. Hy promoveerde in 1831 aan de universiteit te Cambridge (Massachusetts) en bezocht daarna de hoogescholen te Göttingen en Berlyn. Na twee jaren aan die universiteiten te hebben gestudeerd, vertrok hy naar Italie en keerde vervolgens naar New York terug, waar hy in de regten ging studeren. Hy verlangde zich echter niet als meester in de regten te vestigen: maar wydde zich geheel aan de letterkunde. In 1841 werd hy benoemd tot secretaris van legatie by de ambassade te St. Petersburg.

In 1845 besteedde hy al zyn tyd om de geschiedenis van Nederland te bestuderen met het doel om daarover te schryven; na verloop van een paar jaar keerde hy naar New York terug; doch in 1851 begaf hy zich weder naar Europa, bleef vyf jaren in Berlyn, Dresden en in den Haag, waar hy zyne geschiedenis der opkomst en bloei der republiek van de Vereenigde Nederlanden schreef, die in 1856 te Londen het licht zag, en sedert in vele talen werd overgezet.

In 1858 begaf hy zich op nieuw naar Amerika, doch bleef daar zeer kort, om vervolgens naar 's Hage terug te keeren, waar hy zyne geschiedenis der Vereenigde Nederlanden voltooide. In 1861 werd hy door president Lincoln tot gezant by het hof van Weenen benoemd. Dezen post vervulde hy tot 1867, toen president Johnson hem terugriep. De heer Motley heeft dus de helft van zyn leven in Europa doorgebragt en heeft meer ondervinding als diplomaat dan eenig gezant, die Amerika by het hof van St. James vertegenwoordigde.

Zyne politiek is streng republikeinsch.

In Amerika koestert men zeer hooge verwachtingen van hem.

De *Weekly Register*, een Katholiek weekblad, deelt mede, dat een "aanzienlyk aantal" Anglikaansche geestelyken het groote concilie te Rome zal bywonen, om hunne bezwaren te onderwerpen aan het oordeel van de vergaderde prelaten "der algemeene kerk." Het is hun "ernstige wensch" om met Rome verzoend te worden, doch hunne grootste moeyelykheid is hierin gelegen, dat zy het meest volkomen geloof hechten aan de echtheid van hun gewyd priesterschap, en het heiligschennis achten, om zich te onderwerpen aan eene nieuwe wyding tot priesters, waardoor zy zouden erkennen vroeger leeken te zyn geweest, terwyl zy beweren dat de oorspronkelyke apostolische wyding reeds op hen is overgegaan, omdat de Anglikaansche geestelyken deze wyding nooit verloren hebben. Deze ingewikkelde kerkelyke kwestie is aan het oordeel van eene byzondere commissie te Rome onderworpen, en de *Weekly Register* meent dat de twyfelingen der "eerwaardige bedevaartgangers" zullen bevredigd worden; het blad is overtuigd, dat als een gevolg hiervan "sommigen van de beste en voornaamste Anglikaansche geestelyken tot de moederkerk zullen overgaan, en dat hun voorbeeld zal gevolgd worden door een groot aantal der leeken." Wat hiervan zy, is moeijelyk te bepalen, maar het is zeker, dat een gedeelte der episcopalen eene sterke neiging ondervindt naar Rome, en in twee der ritualistische kerken te Londen heeft de eeredienst geheel plaats als in de Katholieke kerk; ten minste voor den oningewyde is het niet mogelyk, om eenig merkbaar verschil te zien.

Een veteraan van het leger, Sir John Burgoyne, ongeveer 90 jaren oud, heeft een zeer heftige brochure in het licht gegeven, waarin hy de kwestie behandelde van Engelands nationale verdediging. De veldmaarschalk begint met te twyfelen, dat het duizendjarig ryk des vredes aangebroken is en concludeert hieruit, dat Engeland op verdediging moet bedacht zyn. Hy oppert de meening, dat zelfs de krachtigste vloot geene voldoende bescherming kan aanbieden, en beweert dat de landmagt zeer slecht georganiseerd en de toestand "hoogst ontmoedigend" is. De schryver gaat vervolgens na, welke middelen men moet toepassen om dien toestand te verbeteren. In de eerste plaats beweert hy, dat Engeland nimmer over een genoegzaam aantal geregelde troepen zal kunnen beschikken om het ryk te verdedigen, zoodat men zich hoofdzakelyk op de militie moet baseren. De organisatie moet evenwel ten eenemale gewyzigd worden, aangezien de thans bestaande, in het oog van den schryver, in alle opzigten afkeuring verdient. De korpsen vrywilligers acht hy aanbevelenswaardig en ten zeerste dringt hy aan op eene reorganisatie der artillerie transporttreinen. De schryver wenscht dat Engeland steeds gereed zy om binnen 24 uren oorlog te voeren.

Lord Monck bragt deze kwestie ook in het Hoogerhuis ter sprake. Hy beklaagde zich dat het Engelsche leger oneindig veel minder manschappen telt dan de legers van Pruissen en Frankryk, terwyl de organisatie zeer veel te wenschen overlaat. Hy wees tevens op het zonderlinge feit, dat de kosten van onderhoud van den soldaat in Engeland zoo enorm hoog zyn. Uit statistieke gegevens bewees hy dat in Frankryk £11 per man in het jaar werd betaald, in Duitschland £10 en in Engeland £32. De spreker gaf aan het einde zyner rede verschillende middelen aan, die zyns inziens tot verbetering zouden leiden. Lord Northbrook verzekerde dat het gouvernement zich met deze kwestie zou bezig houden. De hertog van Cambridge kantte zich sterk aan tegen het denkbeeld, om de conscriptie in Engeland in te voeren, zoo als door lord Monck was aanbevolen. Hy was van gevoelen dat dit denkbeeld zóó antinationaal was, dat het by niemand ondersteuning zou vinden. Veeleer zou hy het geraden achten, dat men zoodanige wyzigingen in de organisatie van het leger zou maken, dat jongelieden zich zouden genoopt gevoelen dienst te nemen.

De Parysche *Temps* hangt een treurig tafereel op van de wreedheden, die door de regeringstroepen op Cuba jegens de insurgenten gepleegd en door den kapitein-generaal Dulce maar al te zeer aangemoedigd werden. Het voorloopig bewind te Madrid moet dan ook voor eenige dagen den kapiteingeneraal bevel gegeven hebben, om de doodvonnissen, door de krygsraden uitgesproken tegen de rebellen, die met de wapens in de hand gevangen worden genomen, vooreerst niet meer uit te voeren. Vooral, zegt de *Temps*, zyn het de nieuw aangekomen soldaten uit het moederland, die zich door eene buitensporige wreedheid kenmerken. By het minste woord, by het minste gebaar, geven zy vuur op de sidderende, maar inoffensieve menigte, en de kapiteingeneraal betuigt hun voor deze "heldendaden" dank. Wie der regering maar verdacht voorkomt, wordt naar Fernando Po gezonden, om daar welligt onder het moorddadig klimaat te bezwyken.

FRANKRYK.—Meermalen is gewag gemaakt van de publieke vergaderingen te Parys, op welke de politie tegenwoordig een zeer streng toezigt uitoefent. Het blykt op nieuw dat men niet alle sprekers in die byeenkomsten op ééne lyn kan stellen; dat er sommigen onder zyn, die werkelyk dweepers en dwazen mogen heeten, door wie misbruik wordt gemaakt van het regt van vereeniging. Als zulk een warhoofd leert men uit de procedure, welke tegen hem is ingesteld, den gewezen schoolmeester Budaille kennen, die in eene zaal, door hem "la Jeune Gaule" geheeten, het woord voerende, erg te keer ging tegen den bestaanden regeringsvorm. Deze heer had enkele maanden te voren een verzoekschrift ingediend waarin hy den keizer verzocht om hem tot kapitein by de garde te benoemen. Dit verzoek was door hem met de sterkste verzekeringen van liefde en gehechtheid aan den keizer aangedrongen. Velen beschouwen Budaille als een byzonder practisch man, daar hy, toen zyn verzoek niet werd ingewilligd, (hy had nog wel verklaard, dat hy om zyne positie geen lager rang dan dien van officier kon aannemen) begreep dat de exploitatie van publieke vergaderingen hem ook wel een fortuintje bezorgen kon.

De maatregelen, door de politie tegen de openbare vergaderingen genomen, beginnen overigens reeds "goede vruchten te dragen" Behalve dat zy in den laatsten tyd minder druk worden bezocht, zal het ook weldra moeyelyk zyn, geschikte lokalen voor die vergaderingen te vinden. Drie dezer lokalen zyn reeds in caféconcerts veranderd.

Voor eenige dagen verschenen agenten van politie in zeven groote koffyhuizen van het *Quartier Latin* en schreven er de namen op van al de aanwezigen. Als voorwendsel tot dezen maatregel diende, dat in deze koffyhuizen hazardspelen werden toegelaten. De werkelyke aanleiding scheen echter te zyn, dat men de namen wenschte te weten van de bezoekers dezer inrigtingen, welke bekend staan als de verzamelplaatsen van de ontevredenen.

SPANJE.—Eerst voor een paar dagen heeft een voorstander van de oude begrippen in de Cortes voor het eerst het woord gevoerd, te midden van een digten drom van nieuwsgierigen. De kanunnik Manterola, de vriend van de doodstraf, trad op als bestryder van de vrye kerk in den vryen staat. Hy vervulde die taak met zulk een vuur, dat zyn kalot hem 33 malen van het hoofd viel en zyn mantel hem 56 keeren van de schouders glipte. Zyne rede was een apologie van het Katholicisme en de geestelykheid.

Dit pleidooi lokte een schitterend antwoord uit van den republikeinschen redenaar Emilio Castelar. Zyne rede wekte aller geestdrift op. In de welsprekendste bewoordingen deed hy uitkomen, dat de kerk als een magt in den staat noodzakelyk tot groote verwikkelingen moest aanleiding geven. De kerk toch heerscht gaarne over alle civiele autoriteiten, zy bedreigt steeds de regten en vryheden van allen.

Daarentegen ontstaat door de godsdienstvryheid, door eene scheiding van kerk en staat, het groote beginsel waarop geheel de moraliteit moet rusten; het regt om vrywillig eigen geloof te omhelzen, hetzy dit van wysgeerigen of van moreelen aard is.

Het dogma, dat de staat geroepen is om de kerk te verdedigen, bestaat niet meer. De staat heeft geen godsdienst, hy kan er geen hebben, hy moet er geen hebben. De staat houdt er geen geloofsbelydenis op na, neemt geen deel aan de communie, enz.

De Madridsche correspondent van een der Londensche bladen verzekert, dat de heer Castelar verschillende malen moest zwygen door de luide toejuichingen van de Cortes. Nimmer welligt werd er in die vergaderzaal eene rede uitgesproken, die zulk een geestdrift opwekte, en nooit zag men zulk een roerend tooneel als toen Castelar zyne rede geeindigd had. Byna alle leden stonden van hunne plaats op en begaven zich, ondanks de nauwe passages, naar den redenaar om hem de hand te drukken, te omarmen en, volgens het gebruik in Spanje, te kussen.

Castelar heeft met zooveel vuur en welsprekendheid het beginsel der godsdienstvryheid en dat der scheiding van kerk en staat verdedigd, dat, indien er na zyne rede had moeten worden beslist over deze kwestie, de groote meerderheid zich aan zyne zyde zou hebben geschaard. Manterola verliet de zaal handenwringende, uitroepende: "wat een ongeluk!"

Het slot der rede van den heer Castelar luidde aldus: "Gelooft Senor Manterola inderdaad aan dat vreeselyke dogma, dat kinderen verantwoordelyk zyn voor de zonden der vaderen? Gelooft hy dat de joden van den huidigen dag nog zyn, als die den Christus kruisigden? Ik geloof het niet. Ik ben te zeer Christen. Groot is de godsdienst van het gezag, maar grooter de godsdienst der liefde; groot is de godsdienst van de onverbiddelyke regtvaardigheid; maar grooter de godsdienst van vergiffenis en genade; en ik sta hier in naam van die godsdienst om u te bezweren aan het hoofd van uwe grondwet te schryven: Vryheid van godsdienst, dat is, voor allen vryheid, gelykheid en broederschap."

HET GOUDEN FEEST VAN DEN PAUS.—In de berigten uit Rome wordt verzekerd, dat het aantal vreemdelingen, welke het gouden feest" van Pius IX te Rome hebben bygewoond, nog grooter is geweest dan dat, 't welk aldaar by het eeuwfeest van St. Pieter vereenigd was. Behalve de hooge geestelykheid, het corps-diplomatique, enz., werd de mis, die de paus in den ochtend van den 11den in de Pieterskerk gevierd heeft, door 25,000 of 30,000 menschen bygewoond. De kerk was sierlyk gedrapeerd, en het standbeeld van den Apostel prykte met het pauselyk gewaad en de driedubbele kroon. Des namiddags heeft Z. H. in de groote zaal van St Peter de deputatiën ontvangen, die van alle zyden naar Rome gekomen waren om hem gelukwenschen aan te bieden. Zy bestonden uit ongeveer 3000 personen. In de toespraak welke de paus tot hen gerigt heeft, zeide hy onder anderen, na Rome het zwaartepunt van het Katholicismus genoemd te hebben, werwaarts allen zich heengetrokken gevoelden: "Ach! Rome, het oude gebied der heidenwereld en het nieuwere Rome, dat het opvolgde, waarvoor de magtigen dezer wereld zich edelaardig bogen, en 't welk in glans, gezag en kracht aanwon, naar mate zy het eerbied, onderwerping en toewyding betoonden—dat Rome zoek ik, zonder het evenwel te vinden!......*Myn* Rome vind ik terug in uwe harten, en in de harten van allen, die nu naar dit middelpunt van eenheid, waarheid en kracht smachten, en bereid zyn om alles voor zyne (Rome's) eer en behoud ten offer te brengen."

In 's pausen toespraak tot eene deputatie van drie honderd Romeinsche vrouwen, met de hertogin de Laval Montmorency aan het hoofd, die hem eene schildery van den veldslag van Mentana kwamen aanbieden, heeft de paus o. a. gezegd, op het hem aangeboden geschenk wyzende: "Op dien dag werd de zegepraal bevestigd van het regt op de aanrandingen der...hoe zal ik my uitdrukken om niemand te beleedigen?—zeggen wy dus: op de aanrandingen der ongeregtigheid. Ja, de ongeregtigheid was groot; maar zy heeft slechts gestrekt om den yver dier brave en dappere verdedigers aan te vuren, wier moed en zelfverloochening het Katholicismus behielden en den H. Stoel bevestigd hebben. De overwinning by Mentana is het sein geweest dier groote beweging welke zich in de geheele Christenwereld geopenbaard en, zoo als ik reeds zeide, de zege van het regt beslist heeft."

EEN FRANSCHE DIEF.—De *Gaulois* meldt, dat de kassier van eene der grootste assurantiemaatschappyen te Parys eene som van 1,460,000 francs heeft verduisterd. Minder knap dan de heer Higgs, liet hy zich pakken en is thans te Mazas in hechtenis. Hy was 39 jaren in de dienst der maatschappy geweest. De voorzitter stelde voor, om de zaak te sussen, en bood aan om £20,000 te deponeren, ten einde de verduistering goed te maken, maar de *Gaulois* voegt er by, dat de direkteuren dit weigerden.

DE RUSSISCHE VELDTOGT.—De overledene Pruissische Generaal Von Brandt, die in zyne jeugd onder Napoleon diende in Spanje en Rusland, schryft, in zyne onlangs gepubliceerde gedenkschriften, de rampen, die het Fransche leger in het laatstgenoemde land zyn overkomen, voornamelyk toe aan het gebrek aan krygstucht. Wat den brand van Moskou betreft, is de generaal van meening, dat die niet eene daad van vaderlandsliefde, maar eerder een toevallige gebeurtenis was.

GEDOOPT

In de Ned. Geref. Kerk, Zondag, 13 Juny, door den Wel-Eerw. heer A. Faure, D.D.,

Eene dochter van den Wel-Eerw. Heer George William Stegmann, jr. met name Geertruida Henrietta. Eene dochter van den heer Adriaan Johannes van Helsdingen, met name Susanna Wilhelmina. Eene dochter van den heer Gideon Johannes Hofmeyr, met name Margaretha Hendrica Louisa. Een zoon van den heer Coenraad Johnstone, met name Coenraad Karel Marthinus.

OVERLEDEN.

Juny 8.—De Heer Gabriel Jacobus Vos, Jacobus zoon, oud circa 53 jaren.

THE
Zuid Afrikaan.
Cape Town. June 17, 1869

THE NEWS BY THE MAIL.

HAVING in our previous issue given an epitome of the news brought by the *Saxon*, which in all conscience is startling and alarming enough, we will not now venture to foreshadow a subject which may, at any time, assume the most gigantic proportions. As it now presents itself, even *in embryo*, it is ugly enough to contemplate, but what its further developments may be are still hid in the bosom of futurity. For us to speculate on these matters, and to read the future history of the world from the present signs of the times, were as impertinent as audacious. We shall therefore attempt no such thing. We merely direct the attention of our readers to the present unsettled state of affairs in the empire with which we are more immediately connected. Ireland is in its normal condition—in a state of disaffection—and ready to burst out into rebellion as soon as it can see its way clearly; but the North and South of Ireland are so thoroughly at daggers drawn with each other, as well in politics as in religion, that any outbreak in Ireland need occasion no great alarm to the British Government. An insurrection in Ireland would be easily and speedily put down, were the malcontents only once to assume the character of an organised insurrection anybody. The difficulty at present is, that agrarian outrages of the most violent character are being perpetrated from day to day, but they only amount after all, to cases for the police to deal with, and the Government is consequently powerless to interfere effectually. With the best intentions in the world, the present Ministry have tackled, and are likely to wipe out the stain which is associated in Ireland with Saxon rule. Still their efforts are misrepresented, and hordes of Roughs, the very roughest of the Roughs, are inflamed to extreme insanity, and urged to a course of action, that were it only absurd and ridiculous and not suicidal, might be pardoned or palliated considering the impetuosity of an Irishman's temper; but when such proceedings as those that lately took place in Cork under the presidency of that madman O'Sullivan, when the scoundrel O'Farrell has held up to the admiration of his countrymen, and whose conduct was considered to be worthy of imitation by his countrymen, and at a time too, when a Prince of the blood royal was contemplating a visit to the South of Ireland, could anything be more seditious, more treasonable, more damnable? and yet the rascal had his supporters! Can it be believed?

Turning from Ireland to America, we find Jonathan as full of braggadocio as an egg is full of meat. Sumner's speech is one of the most remarkable and coolest pieces of impertinence that have issued from senatorial lips since the world was created. He is no doubt a fluent speaker, a good statistician, and a thoroughly good hater of the English nation, but his judgment is warped, his reasoning is fettered, and he seems only to cater for the applause of those of whose plaudits he ought to be ashamed. For a man of his position as a statesman, to enunciate the absurdities of which he is reported to have been guilty, is past comprehension. Does he imagine, for a single moment, that England will fall into his views, and humiliate itself by accepting them? If he thinks so, he has reckoned without his host. American bluster will not frighten England, however much it may be calculated to disturb the peace of the world. In regard to the Alabama claims; England already conceded too much, and because she did so, America became the more exacting, and so it came to pass that a paltry matter which was more accidental than intentional on the part of the British Government, has issued in one of the most unreasonable, most unjust, and most absurd claims that any one Government ever dared to insult another with. We of course do not believe that the Yankees intend to press their claim for four or five hundred millions of pounds stg. The demand is so monstrous, that unless it means a declaration of war, it is perfectly absurd and ridiculous. If it means the latter, we believe England will be prepared for the emergency; if it means the former Jonathan will perhaps have to cave in, and go down a peg or two. There is no doubt that America is a *peowerful* nation, but the complications that might arise from her insisting on the absurd claims she sets up against England on the Alabama business might involve consequences of the most serious and disastrous nature. We cannot believe that America means this. She is fond of bragging, and no doubt wishes, one day, to *whip* the Britishers who have whipped the world. But we do not believe the time is yet full come, and therefore we expect that Sumner's bluster was merely a postprandial oration, which excited rather sympathy for the orator than created laarm in the nations of Europe.

Spain is in a regular quandary. It wants a king and can't get one. We had a mind to volunteer our services; but when we consider the difficulties of the position, we on second thought, rather decline the honor. "Heavy is the head that wears a Crown," under any circumstances, but we should imagine, he who consents to accept the crown of Spain, under present circumstances, would have indeed a most intolerable burden to bear.

The commercial news affecting the colony is most critically anything but satisfactory. Wool is down in the market without much hope of its rising again. The supplies seem to be larger than the requirements of manufacturers demand, and a depreciation from ½d to a penny a pound—which is no inconsiderable item of reduction in the Colonial export of our staple article,—will be seriously felt by those who invest in that article of produce. We write under correction, but we think that the decline of a penny a pound will inflict a loss of many thousands of pounds on our wool exporters, and ultimately of course, upon the Colony generally. Without undervaluing in any way the chief industrial resources of the colony, we do think that as matters now stand, it is high time to look out for other exportable articles than wool and wine. The wine trade seems to have been irretrievably lost in the English market, and the wool trade appears to be following suit, so we we must bestir ourselves for some other industrial products, if we wish to prosper.

SEQUESTRATION.—The estates of: Henry Hough Pritchard, first and second meetings at the Master's Office, 23rd and 30th June.—Hendrik Christiaan de Jongh, first and second meetings at ditto, 30th June and 7th July.—Johannes Petrus Mostert, first and final meeting at the Magistrate's Office, Namaqualand, 30th June.—Jacob Casper Kruger, first and second meetings at ditto, Fraserburg, 28th June and 5th July.—Andries Jacobus Burger, B.son, first and second meetings at ditto, Graaff-Reinet, 29th June and 6th July.

Original Correspondence.

THE "ADVERTISER AND MAIL"
VERSUS
MODERN THEOLOGY.

14th June, 1869.

SIR,—On former occasions and also last week we observed that the Editor of the *Advertiser and Mail* although he calls himself "Liberal" in theology as well as in politics, has girded on his harness in a most formidable manner against the so-called "Modern Theology." We have no objections against an old woman who once learnt her catechism, and who hopes to die in peace in the belief of that catechism, speaking with the utmost abhorrence of such a pernicious (!) doctrine. Of an old woman we can expect nothing else, but we think it to be in the highest degree astounding, not to say, most ridiculous, that the Editor of a newspaper, who dares to call himself a 'Liberal' as well in theology as in politics, can so far forget himself, as to pronounce the system of such men as the great and inimitable Scholten, the giant in theological matters,—the famous Kuenen,—the hero of Natal,—and nearly all the most celebrated men of the age, to be 'insidious and deceptive' Truly, we only can pity the man. We are convinced, that the ostensible editor does not possess such a knowledge of the Dutch and German languages, as to enable him to understand the works of those scientific *giants*. He calls 'Modern Theology' *insidious and deceptive*, if this is the case, then we call all the results of human research 'nonsense,' all science 'bosh,' all knowledge 'jugglery.' When we see a system, maintained by such a man as Scholten, who according to the writer in the *Westminster Review* exercises a greater influence on the present Protestant Church, than any living man of the day, condemned by the editor of a Cape newspaper, then we most candidly declare, with every respect for the learned Editor of the said newspaper, that we only can smile at his desperate ignorance and overweening self conceit. Beautiful euphuisms on the rejection of everything supernatural, frightful tirades on the dismal tendencies of the new doctrine, are no arguments for men of the nineteenth century. The terms made use of by your enlightened contemporary, the *Volksblad*, in its leader of Thursday last, commenting upon the absurd article, which appeared in last Monday's 'Advertiser and Mail,' in which there was expression given to a gross ignorance about the subject under discussion, are certainly on the highest degree applicable to our editor. We recommend the said editor, before he enters again upon such dangerous ground as that to which he has committed himself, first to study the works of men like a Scholten, Kuenen, Opzoomer, Révile, &c., and if his litterary abilities debar him from studying these in the original language, let him at least make himself *critically* acquainted with the works of Colenso. In all probability, if he will condescend to this, or rather raise himself to the literary standpoint, which such task imposes, he will avoid cutting the ridiculous figure, in which he has exhibited himself lately. We cannot help, when we see so called scientific men, who enjoy a wide reputation for learning and wisdom, treating such things in such a manner, we repeat, we cannot help exclaiming "*O Tempora! O Mores!*"

A VOICE FROM THE COUNTRY.

European News.

(*Further extracts from our London Correspondent's Letter.*)

London, May 10, 1869.

Politically the events of the last fortnight have been important and exciting, although it cannot be said quite satisfactory. The antipathy with which a large portion of the American people continue to regard England, which no forbearance and conciliation on our part will, it appears, ever be able to allay, has looked out again with greater virulence than ever, purely, as it would seem, from the fact that our concessions in the recent negotiations with Mr Reverdy Johnson, if they had not been vetoed by the hostile vote of the Senate, were regarded as likely to put an end to all existing differences between us. Merely observe now that the tone adopted not only by blustering newspapers and stump orators, but by responsible politicians, and their organs in the press is most ominous, and although our public men and newspapers seem to ignore the danger, it is very clear that all who know America or have the slightest business relations with it, regard the situation as really serious. Another and more unsatisfactory question is the state of Ireland. I have from time to time pointed out how the miserable Fenian agitation, which is one of the offshoots of the American Civil war, has disturbed that unhappy country. The close of that war has let loose upon us a host of Yankee-Irish rowdies, who have become habituated to the licence of camp life and fired with the hereditary and insane hatred of the Irish Celts to the Saxon, which seem to grow fiercer than ever in the case of their Yankee descendant, who certainly can have no actual, but merely sentimental grievances to satisfy. Up to that time Ireland was rapidly progressing, wages were rising, confidence was being restored and English and Scotch capital was beginning to pour into the country, but all this is now changed, and I doubt if the general feeling of insecurity and despair has as ever been stronger than it now is. In the counties of Tipperary and Westmeath especially, the worst symptoms of "Ribbonism" as it is called, have broken out. Formerly it was only the landlords and their agents, who were shot if they were too urgent in the matter of rent, but now it would seem no person is safe however, humane and charitable he may be, however he may be devoting his time, trouble and money to the improvement of his locality, if he has given the slightest cause of offence, no matter how trivial. Scarcely a week passes, I may say hardly a day, without the announcement of some cold blooded assassination, often in open day, and certainly within the knowledge of every peasant and person in the neighbourhood, and this is the worst feature of the case. In no one instance have the assassins been discovered, for the peasantry always inclined to sympathise with any violation of the law, not only protect the murderers and connive at their escape, but refuse to aid or to give the slighest warning to the victim. Two murders last week are significant examples of this dreadful system, a Mr. Bradshaw, a country gentleman, utterly inoffensive, either as regards politics or religious questions, was shot in his own grounds. Again Capt. Tartleton, a fine young man living on his estate and doing great good in the neighbourhood, was shot just after leaving some labourers within a quarter of a mile of his house. These men heard the shots, but not one stirred to assist the victim or will stir a finger to discover his assassins. Mr. Bradshaw's widow has received a secret letter expressing regret that her husband was shot in mistake for another man. Capt. Tarleton's office was that he had discharged two labourers. A short time ago a station-master on the leading railway was shot for having procured the dismissal of a porter.

There is no doubt but that the present and recent Liberal Governments are a great deal to blame for this retrograde state of things. When political parties are equally balanced the "Irish vote" becomes of importance, and the policy which Mr. Gladstone and Mr. Bright have adopted towards Ireland, no doubt with the most sincere and benevolent intentions on their part, has evidently been misunderstood in Ireland. It is all very well politically to make much of the religious grievance of the Established Church as a badge of conquest and Protestant ascendency, but that is a pure sentimental grievance to the "land question" upon which has lately been engrafted the wild ideas of the Fenians and the dreams of Fenian republic under the wing of the United States. The Irish, like all Celtic people, have an inordinate passion "for a bit of land" and the result is that nine tenths of the peasantry are to be seen, slaving on miserably small patches, at rack rents, for which they will eagerly compete and offer at no rent at all, earning a hard and bare subsistence, instead of being able to cultivate it with profit to themselves and benefit to the community. Amongst the old Celtic tribes the land was held in common, and I believe this idea was ineradicable in the Irish peasant, who is utterly unable to understand the tenure of a more civilized state of things, and cherishes in his miserable condition the revengful ideas that he is being robbed of his own. If they would only allow the landlords to invest capital in buildings, to increase the size of the farms suitable to modern agriculture, they would become far better off as labourers than they are now as miserable cottiers, with no hope or prospect of improving their condition. Just now there is an extraordinary agitation amongst the Irish peasantry. Mr. Gladstone's policy, which right as it in itself, is utterly misunderstood in Ireland. No doubt the wretched legacies of past tyranny and mis-government for years are still felt, and it is quite right that the English people should put themselves right in this respect, but our present Liberal Government is overdoing it. The disestablishment of the Irish Church which Mr. Gladstone has taken up as an act of justice and policy, is in Ireland regarded as the triumph of Catholicism over Protestantism, and as Mr. Bright and others have identified themselves with the agitation on the land question, which in Ireland is a ready means at hand for every political adventurer to trade upon. The great hope of the Irish pesantry now is, that the turn of the landlord will come next year, and they have spirits amongst them crafty enough to think that the best means of coercing the Government, which made a great but not unnaturally mistake in releasing the Fenian convicts into gratifying their wishes. Hence all these diabolical murders and outrages which are increased by the reticence that the Government persists in maintaining with respect to its land policy for Ireland. Lord Stanley in a very able speech the other day showed the general start of insecurity in Ireland, and the consequent stoppage of all progress and improvement. His indictment includes all the prominent statesmen and writers on the Liberal side; and he charges them with a general ignorance or disregard of the Irish character. The Irish (he says) are a fervid imaginative race. Inflexible justice awes them; severity is yielded to as fate; crime, if followed by stern, speedy punishment, is soon driven from amongst them; but mercy is taken for weakness; clemency is attributed to fear; crime unpunished soon grows and multiplies. Yet it is to this people that Mr. Mill spoke of the immediate creation of a peasant proprietary; that Mr. Bright pronounced against English landowners, and spoke of an Ireland two thousand miles away in which the populace would rise and exterminate the dominant race; and that Mr. Gladstone declared that he would try to govern Ireland according to Irish ideas. If they would make Ireland a peaceful, happy, contented nation, they must go very differently in the future.

We are promised a great scene in the House of Commons to-morrow. A certain hot-headed Irishman, named O'Sullivan, a fanatic in patriotism and probably inspired by whiskey, is this year mayor of Cork, and he has signalised his office by a series of most outrageous acts of folly and disloyalty, quarrelling with his brother magistrates, addressing insane speeches to the mob whose idol he is, discharging persons just as his mood was and other follies. His conduct however, has culminated in his attending a banquet given in honor of two released Fenians—at which he eulogised the heroes of the Manchester affair, and the man O'Farrell who shot at the Duke of Edinburgh in Australia, as patriots and sincere lovers of their country, whose memories ought to be for ever held in honour. This too, with a significant allusion, to the visit of Prince Arthur who was at the time in Ireland. This has proved too much for the tenderness with which the present Government even regards Irish follies and crimes, but our laws provide no remedy for getting rid of a drunken rebellion mayor—not contemplating the existence of one. So a special act of Parliament has to be passed to disqualify him, and with that strange solicitude for evil doers, which characterises our customs, instead of passing the measure sharply and summarily, for there is no doubt about the offence, the Attorney General will have to prove if the mayor of Cork is at liberty to appear at the bar of the House of Commons and make such a defence as he can.

Social news are of little interest. The Prince and Princess of Wales have returned from the East; the weather has been mild and wet; the country has been looking splendid, but the corn is, if anything, too luxuriant, and may, if we may have not some dry weather, become rank. Scientific authorities prophesy a very hot, dry summer, even more so than the last.

"Pleuro-pneumonia" still continues to spread in the London dairies. It also prevails to a serious extent in many parts of the country, and with a few exceptions, its virulence is unabated. Nothing short of stern legislation on the subject, which practically will have the effect of isolating animals, can arrest the disease and save the country from continued loss from this fatal malady. The time has fortunately arrived in which we can see the end of the supineness which has marked our dealings with this insidious foe during the long period of its existence here. The visitation of the cattle plague has taught us how rightly to deal with infectious diseases, and especially with such a one as pleuro-pneumonia. It is this knowledge which is now being turned to good account.

The directors of the Bank of England have raised their rate of discount, which have stood at 4 per cent. since the 1st of April, to 4½ per cent. The weekly returns shows that this step could not have been well avoided. The bullion is now reduced to £16,582,086, a smaller amount than has been held since the 24th October, 1866; while the reserve of notes, which has been reduced during the week by the sum of £836,250, is now smaller than at any period since October, 1866. It is probable that a still more vigorous course of action would have been justified, but as it is, the knowledge that it will be promptly taken may probably render it unnecessary. The demand for money has been becoming more and more active recently, but it is nevertheless confidently maintained in most quarters that the commercial and manufacturing demand for money is not heavy and is very slowly, if at all, increasing, and that the stringency which is gradually becoming apparent is mainly to be ascribed to the extensive speculation in foreign stocks, and especially in American bonds, that has been for some time in progress. These securities have been bought to a very large extent by weak operators who depend on advances from the banks, and it is the latter who have temporarily provided the means of payment for the shoals of five-twenties and other bonds that have recently deluged the market. The Scotch banks are generally believed to have had the largest share in these transactions, and much of the bullion which has left the Bank of England is supposed to have gone to meet their necessities. If these speculative operations in foreign securities are the real cause of the present position of affairs, the step now taken by the Bank, will in all probability put a stop to it, for it is very clear that the excessive inflation of securities, especially in New York, cannot be maintained.

On the Stock Exchange, as soon as the rise in the minimum was known, a strong reaction at once set in with respect to all classes of securities, and at first it almost assumed the proportions of a temporary panic. Consols and other English securities have not been so much affected, but the fall in foreign and American bonds was sharp and decisive. Today, however, the feeling is more confident, and this result has been confirmed by the feeling that the policy of the Bank is sound and will if requisite be vigorously applied. Colonial Government bonds have receded to a slight extent, but this remark chiefly applies to those of the British American provinces.

Rudd, Jones, & Co.

ARE NOW LANDING
EX "ASIA" & "ARTHUR PARDEW:"

Single and Double Tent Bedsteads
Children's Cribs and Stump Bedsteads
Military and Percussion Caps
Tinned and Enamelled Saucepans
Tinned Frying Pans Gridirons
James's Selfboring Wood Screws
Cape Horse Shoes and Nails
Patent Sad Irons
Mail Patent Axles
Grasshopper and Elliptic Springs
Japanned Bullock Wagon Chain, ½ to ⅝ inch
Stafford, Sponge, and Hip Baths
Galvanized Baths and Toilet Sets
Do. Slop Pails and Water Jugs
Ter a Cotta Water Bottles, Jugs, and Candlesticks
Glass Butter Pots, Egg Cups, Cruet Bottles, Caraffs Dishes, Plates, Bowls, Pickle Jars, Sugar Basins and Pots, Salt Cellars, &c., &c.
Charcoal Tin Plate, IC, IX, IXX, DC, DX, DXX,
Galvanized Iron Buckets
Forster's, Lyndal, and Parke's Diamond Steel Spades
Forster's Shovels and Toy Spades
Saddles in variety
Bottling Wax, in Green, Yellow, Black and Red
Letter Wax, good and common qualities
Brushware in Scrub, Shoe, Bannister, Hair, Cloth Plate, and Crumb Brushes
Hair, Carpet, Bask, and Whisk Brooms
Copper Tied and Nailed Stock rushes
Painter's Dusters, Ground Brushes and Sash Tools
Folding Chairs, Cane and Lathseated
Iron Folding Chairs and Bedsteads
Toilet Glasses, in Plain, Moulded and Marble Trays
Ewbank's Patent Rose Nails
American " Nails
Ditto Hatchets and Axes
Ditto Lamp Chimneys ⅛, ⅛, and 1 inch.

And a general Assortment of Ironmongery.

RUDD, JONES, & Co.

Hout-street.

Rudd, Jones, & Co.

HAVE RECEIVED

Ex "Arthur Pardew:"

Arsenic, Thumb Blue, Indigo
Boiled Linseed and Gallipoli Oil, in drums
Crystalized Jujubes, Ginger and Rose Lozenges
Acid Drops, Oatmeal, Cocoa Nibs
Bass's Porter and Bass's Ale
Liebig's Extract of Meat
Sugar Bags, Salt in Packets, &c., &c.

St. George's-street.

---

20 Mares in excellent condition,
6 Saddle and Draught Horses.

ON TUESDAY, the 22nd instant, the above number of Horses will be publicly sold at Klapmuts Station,

DE VILLIERS, MARAIS & Co.,
Vendue Adms.

Paarl, 16th June, 1869.

WESTERN PROVINCE BANK.

ANNUAL GENERAL MEETING.

NOTICE is hereby given that the ANNUAL GENERAL MEETING will be held at the Banking-house,

ON THURSDAY,

15TH JULY NEXT,

AT 10 O'CLOCK IN THE FORENOON,

for submitting to the Shareholders the Statement of the Affairs of the Board and the Report of the Directors for the year ending the 30 h June, 1869; to declare the amount of Dividend; and to elect three Directors in the room of J. R. ZEEDERBERG, Esq., M D, A J PROCTOR, Esq, M P, and J SMUTS, M D, who retire, but one of whom is re-eligible; and, finally, to decide on the continuance of the Bank, in pursuance of the 47th Section of the Trust Deed.

By order of the Board.

B. P. DU PLESSIS, Cashier.

Western Province Bank,
Paarl, 4th June, 1869.

Divisional Council,

MALMESBURY.

MAMRE TOLL.

THE Lease of the Revenue of the above Toll for one year commencing on the 1st July next, will be put by Public Auction in front of the Public Offices, Malmesbury, at 10 o'clock on SATURDAY, the 19th instant.

By order of the Council,
GEO. G. RAINIER, Sec.

Divisional Council Office,
Malmesbury, 3rd June, 1869.

IN execution of the Judgment of the Eastern District Court, the following Sale will take place, viz.:—

Division of Alexandria.

ROBERT STEWART N.O., versus TINDALL THOMAS WALTON and AUGUSTUS REED WALTON.

On Monday, the 21st June, 1869, at 10 o'clock a.m. at the the "Three Vleys," about 2.0 Head of Breeding Cattle, more or less, consisting of Bulls, Cows, Oxen, Calves, &c.

PERCY VIGORS, High Sheriff.

SALE OF SINGULARLY VALUABLE

House and Grounds,

AND

BUILDING LOTS,

AT GREEN POINT,

UPON

Monday, 5th July, 1869,

AND

HOUSEHOLD FURNITURE,

ON

Wednesday, the 7th July.

THE Undersigned, purposing early removal to the Concordia Property he has recently acquired in Namaqualand, will offer for Public Competition,

On Monday, the 5th July next,

His comfortable and pleasantly-situated GREEN POINT RESIDENCE, as for so many years occupied by himself.

It is placed well back (in its own Grounds) from the Main Road, near the Tramway Junction at Three Anchor Bay, and commands an uninterrupted view of the Sea and adjacent Country for many miles around.

The HOUSE is SURROUNDED and SHADED by a variety of Trees and Shrubs of choice kinds, and in itself is replete with every CONVENIENCE. The Rooms are LOFTY, WELL-PLANNED, and FINISHED most tastefully.

The Out-Buildings and Offices are of quite a convenient character, and include FOWL and COW HOUSES, STABLES, &c., &c.

Adjoining the House is a RESERVOIR, capable of holding 6,000 gallons of Water, and from which the Flower and Vegetable Gardens can be IRRIGATED at pleasure.

After the Sale of this Property will be put up

THE WELL-SITUATED AND ADJOINING

BUILDING ALLOTMENTS,

AND FURTHER

THE LARGE FIELD

NEAR MR. DE KORTE'S PROPERTY,

Admirably adapted as Sites for Villa Residences,

HAVING AN OPEN SEA VIEW.

Subsequently, the BUILDING LOTS situated near the Properties of Messrs. LE SUEUR and POPPE, and within a short distance of the Green Point Church.

THE FURNITURE,

Of European, Colonial, and Indian Manufacture, will be sold

On Wednesday, the 7th July,

And in point of excellence and variety has not been surpassed by anything offered for competition for a long time past. It comprises in

DRAWING-ROOM:

Rose and Walnutwood Suites, French Clock, 14 days, the finest and most correct time-keeper, probably, in the Colony, Oil Paintings, superior, Piano, Musical Box, Guitar, Violin (Cremona), all good instruments, Cheffonier, Glass Panels, very handsome, Alabaster and Marble Statuettes, Velvet Pile Carpet and Rugs, Loo and Card Tables, Curtains, Poles, &c.

DINING-ROOM:

Mahogany Telescope Dining Table, Mahogany Dining Chairs, Mahogany Sideboard, Pier Glass, Chimney Ornaments, Silver and Platedware, Dinner, Tea, and Breakfast Services, Glassware and Cutlery in variety, and of superior quality, an 8-Day Clock.

PARLOUR:

Velvet Pile Carpet, Pier Glass, Chimney Ornaments, A collection of Books, by best authors, Loo and Card Tables, Mahogany Suite, (in Damask), Book Cases, Telescopes, Opera Glasses, &c.

BED-ROOMS:

Mahogany and Iron Bedsteads, Couches, Bedding, 2 Sliding Winged Wardrobes (one Glass Panels), Mahogany Tables and Washstands with Marble Tops, Tables, Chairs, Carpets, Curtains, &c., &c.

KITCHEN:

Swedish Stove, with Copper Boilers and Saucepans, &c., &c.

DAIRY:

Glass and Tin Milk Pans, Churns, Tubs, Buckets, &c.

LIVE-STOCK:

Cows and Bull, bred from Alderney, Brittany, Kerry, and Ayrshire Sotck, Fancy Poultry, an Iceland Pony, a Namaqualand do., and Phaeton, Harness, Saddles, &c. Further a rare assortment of Plants in Pots, and a quantity of Fencing Wire.

HENRY HOME LEY.

Market-square, June 14, 1869.

Plans and Diagrams of foregoing will be exhibited at Sale, and in meantime may be inspected at No. 3, Market-square.

The MARKET-SQUARE, KLOOF-STREET, REEDE-STREET, and ST. JOHN-STREET PROPERTIES are in meantime for PRIVATE SALE. If not disposed of before 5th July, will thereafter be advertised and sold by PUBLIC AUCTION at a date hereafter to be named.

HENRY HOME LEY.

Selling off! Selling Off!!

BELOW COST PRICE,

The extensive and well-assorted Stock of the Undersigned.

EARLY INSPECTION IS INVITED,
AND FIRST COMERS WILL OBTAIN BARGAINS.

HENRY HOME LEY.

No. 3, Market-square.

MYBURGH & Co.

ARE NOW LANDING

EX R. M. STMR. "SAXON," & "ASIA,"

LARGE ADDITIONS TO THEIR STOCK OF

FINE STAPLES & OTHER GOODS.

St. George's-street, 15th June, 1869.

---

50 Excellent Slaughter Oxen,

BROUGHT up by Mr. J G KUUY, will be publicly sold at KLAPMUTS STATION, THIS DAY, THURSDAY, the 17th June.

PORTER, HODGSON & Co.

Mr. J. J. HOFMEYR, Auctioneer.

---

600 fat Merino and Cape Sheep and Goats.

BROUGHT up by Mr. J. H. BADENHORST, will be sold by Public Auction at Eerste River Station, on TUESDAY, the 22nd inst.

COLLISON, SONS & Co,

Mr. J. J. HOFMEYR, Auctioneer.

---

120 Fat and heavy Slaughter Oxen,
30 do. do. do. Cows,
12 Good Draught and Saddle Horses, from 2 to 6 years, among which are Carriage Horses.

On Tuesday, 22nd inst.,

WILL be publicly sold at Klapmuts Station, the above number of Cattle, brought up by the undersigned with great care.

G. J. HAUPT.

1st June, 1869.

J. WEGE, Auctioneer.

First Troop.

80 fat Slaughter and Draught Oxen
600 Wethers.

ON FRIDAY, the 25th inst., the undersigned will cause to be publicly sold at Klapmuts Station, the above number of excellent fat Slaughter and Draught Oxen and Wethers.

J. P. ROUX.

12th June, 1869.

J. WEGE, Auctioneer.

---

75 Fat Slaughter Oxen,
500 do. Cape Sheep,
700 do. Merino do.
150 do. Wether Goats,

TO-MORROW, FRIDAY, the 18th June, the above cattle will be publicly sold at Klapmuts Station.

D. G. HORAK.

Paarl, 17th June, 1869.

DE VILLIERS, MARAIS & Co., Vendu-Adms.

---

400 excellent fat Cape Sheep, 2, 3 and 4 years old
300 ditto Merino ditto do.

ON MONDAY, the 21st June, the above Cattle will be publicly sold at Klapmuts Station.

J. C. W. DE VILLIERS,

Paarl, 15th June, 1869.

DE VILLIERS, MARAIS & Co., Vendue Adms.

---

80 excellent fat Slaughter Oxen
10 ditto Slaughter Cows.

ON WEDNESDAY, the 23rd June, the above number of Cattle will be publicly sold at Klapmuts Station.

J. D. MINNAAR, J.P.son.

Paarl, 15th June, 1869.

DE VILLIERS, MARAIS & Co, Vendue Adms.

---

800 fat Cape and Merino Sheep
60 do. Wether Goats.

ON TUESDAY, the 22nd June, (instead of the 15th as previously advertised), the above Cattle will be sold at Klapmuts.

W. J. STIGLINGH.

At the same the undersigned will sell

60 Excellent fat and heavy Slaughter Oxen.

B. J. DU PLESSIS, Cason.

Shipping Intelligence.

ARRIVALS IN TABLE BAY.

June 14.—Arthur Pardew, bark, 280 tons, C. Mead from London March 25, to this port. Cargo sundries.

14.—Gled, schooner, 29 tons J. Furness, from Simon's Bay 12th instant, to this port. Cargo rice.

16.—Clipper schooner, from Hondklip Bay, Telegraph, schooner, Kron Prins von Pruissen, North German brig, from London, standing in.

MARKT PRYZEN

Van den 14 tot den 16 Juny 1869

		£	s.	d.	£	s.	d.
Aloes per lb....	Aloes, per lb..	0	0	0	0	0	0
Amandelen per lb	Almonds per lb.	0	0	2½	0	0	2½
Appelen per lb..	Apples, per lb.	0	0	2½	0	0	3½
Abrikosen per lb	Apricots, ditto.	0	0	1½	0	0	3½
Aardappelen p b	Potatoes p 3 b.	0	9	8	0	15	9
Azyn p. legger..	Vinegar p. lea.	3	16	0	3	16	0
Bconen p 3 bushel	Beans p 3 bus.	0	14	6	1	10	3
Boter per pond..	Butter, per lb.	0	1	6	0	1	6
Brandewyn p leg.	Brandy p leag.	0	0	0	0	0	0
Bokkevellen p st	Buckskins, ea.	0	0	0	0	0	0
Drg. Ossehuiden	Dry Oxhides, e	0	0	0	0	0	0
Eenden	Ducks & Muse.	0	1	6	0	1	11
Erwten per 3 b..	Peas per 3 bus	0	0	0	0	0	0
Eyeren per 100..	Eggs per 100..	0	10	6	0	11	6
Garst pr 3 bushel	Barley p 3 bus.	0	0	0	0	0	0
Ganzen per stuk	Geese, each..	0	2	2	0	2	3
Haver p 3 bushel	Oats per 3 bus.	0	0	0	0	0	0
Havergerv, 100lb.	Oatahvs. 140lb.	0	5	3	0	7	9
Hoenders per st.	Fowls each ...	0	1	1	0	1	3
Hoorns, elk....	Horns, each..	0	0	0	0	0	0
Kalkoenen pr st.	Turkeys, ea..	0	3	1	0	7	0
Kaf p 16 sakken	Chaff, 16 sacks	3	4	0	0	11	0
Kalven per stuk	Calves, each..	0	0	0	0	0	0
Koorn per 3 b..	Wheat pr 3 bus	0	16	0	0	19	10
Linzen, ditto....	Lentils, p do..	0	0	0	0	0	0
Mealies ditto....	Maize do...	0	14	0	0	15	4
Okkernooten p lb	Walnuts, p lb.	0	0	0	0	0	0
Patatas p 3 bushel	S. Potatoes, 3b	0	8	9	0	11	8
Peren per pond..	Pears, per lb..	0	0	3	0	0	3
Pampoenen elk..	Pumpkins, ea.	0	0	0	0	0	0
Persiken per lb..	Peaches per lb.	0	0	2½	0	0	2½
Rog per 3 bushel	Rye per 3 bus.	0	0	0	0	0	0
Rozynen per lb	Raisins per lb	0	0	1½	0	0	1½
Schapenvel. p st.	Sheepskins ea.	0	0	0	0	0	0
Merinovel. p st.	Merino Skins, e	0	0	0	0	0	0
Stroo p vracht	Straw p. load	0	0	0	0	0	0
Uijen p 3 bushels	Onions p 3 bus,	0	7	4	0	8	11
Varkens, gemeste	Pigs, fattened	0	0	0	0	0	0
——ongemeste	Do., unfattened	0	0	0	0	0	0
——speen....	Do., sucking, e	0	0	0	0	0	0
Vederen, Stv p lb	Feathers, O. lb	0	0	0	0	0	0
——Bedde p lb	——Bed per lb	0	0	0	0	0	0
Vygen dito.....	Figs per lb..	0	0	0	0	0	0
Wol, grof, dito..	Wool, ditto..	0	0	0	0	0	0
Wyn, ordinaire	Wines ordin.	2	16	0	2	19	0
Wyn Steen 100lbs.	Wine Stone.	0	0	0	0	0	0
Zoetelimoen p 100	Oranges, p 100	0	0	6	0	1	6
Zout per 3 bushel	Salt, per 3 bus	0	0	0	0	0	0

J. J. R. SMUTS, Editor No. 10 Wale-street.